

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาในเรื่อง กระบวนการสื่อสารเพื่อการสร้างภาพลักษณ์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งในบทที่ 4 จะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก และนำข้อมูลทั้งหมดจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกมาประมวลผลโดยการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล แบบเป็นหมวดหมู่ตาม โครงสร้างของ กรอบความคิดการวิจัยในบทที่ 1 ซึ่งจะแสดงผลข้อมูลทั้งหมดใน บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการ ศึกษาการวางแผนการสร้างภาพลักษณ์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และการดำเนินงานการสร้างภาพลักษณ์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตลอดจนศึกษาการประเมินผลการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมืองของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ทั้งนี้ใช้หลักการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-Depth Interview) กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชาย 4 คน และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหญิง 2 คน โดยแบ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 4 ประเด็นดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ให้สัมภาษณ์
2. การวางแผนการสร้างภาพลักษณ์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
3. การดำเนินงานการสร้างภาพลักษณ์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
4. การประเมินผลการสร้างภาพลักษณ์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ให้สัมภาษณ์

โดยมีข้อมูลทั่วไปของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ รวมทั้งหมด 6 คน ได้แก่

1. ชื่อ-นามสกุล	นายพินิจ จันทรสุรินทร์
อายุ	70 ปี
วุฒิการศึกษาสูงสุด	ปริญญาเอก สาขาพัฒนาชุมชน
	สถาบันราชภัฏลำปาง
อาชีพ	นักการเมือง
สถานภาพทางการเมือง	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัด ลำปาง เขต 4

2. ชื่อ-นามสกุล นายวิฑูรย์ นามบุตร
 อายุ 48 ปี
 วุฒิการศึกษาสูงสุด ปริญญาโท สาขารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
 สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
 อาชีพ นักการเมือง
 สถานภาพทางการเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัด อุบลราชธานี เขต 3

3. ชื่อ-นามสกุล นายเกรียง กัลป์ตินันท์
 อายุ 55 ปี
 วุฒิการศึกษาสูงสุด ปริญญาโท สาขาคุรุศาสตรมหาบัณฑิต
 สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี
 อาชีพ นักการเมือง
 สถานภาพทางการเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัด อุบลราชธานี เขต 1

4. ชื่อ-นามสกุล นางสาวกัญญา ศิลปอาชา
 อายุ 47 ปี
 วุฒิการศึกษาสูงสุด ปริญญาโท สาขาบริหารธุรกิจ
 University of Wisconsin, USA
 อาชีพ นักการเมือง
 สถานภาพทางการเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัด สุพรรณบุรี เขต 2

5. ชื่อ-นามสกุล นางพิมพ์ จันทรประสงค์
 อายุ 54 ปี
 วุฒิการศึกษาสูงสุด ปริญญาตรี สาขาการบริหารทั่วไป
 มหาวิทยาลัยเกริก
 อาชีพ นักการเมือง
 สถานภาพทางการเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัด นนทบุรี เขต 3

6. ชื่อ-นามสกุล นายถาวร เสนเนียม
 อายุ 60 ปี
 วุฒิการศึกษาสูงสุด ปริญญาโท สาขารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
 สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
 อาชีพ นักการเมือง
 สถานภาพทางการเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัด สงขลา เขต 6

ตารางที่ 4.1 แจกแจงความถี่ข้อมูลทั่วไปของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ให้สัมภาษณ์

วัตถุประสงค์	ประเด็น	ข้อมูลและรายละเอียด	ความถี่
เพื่อศึกษา	เพศ	ชาย	4
ข้อมูลทั่วไป		หญิง	2
ของสมาชิก	อายุ	ระหว่าง 45-50	2
สภาผู้แทน		ระหว่าง 51-55	2
ราษฎรผู้ให้		ระหว่าง 56-60	1
สัมภาษณ์		ระหว่าง 61-70	1
	วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี	1
		ปริญญาโท	4
		ปริญญาเอก	1
	อาชีพ	นักการเมือง	6
	สถานภาพ		
	ทางการเมือง	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	6

จากตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ให้สัมภาษณ์ ด้านเพศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นผู้ชายมีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 67 ผู้หญิงมีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 33 ข้อมูลทั่วไปด้านอายุ พบว่าผู้ให้สัมภาษณ์ อายุระหว่าง 45-50 ปี และ 51-55 ปี มีจำนวน 2 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 33.50 อายุ 56-60 ปี มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 16.50 และอายุ 61 ปีขึ้นไป มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 16.50 ข้อมูลทั่วไปด้านวุฒิการศึกษา พบว่าผู้ให้สัมภาษณ์ ส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาโท จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 67 ระดับปริญญาตรี และระดับปริญญา

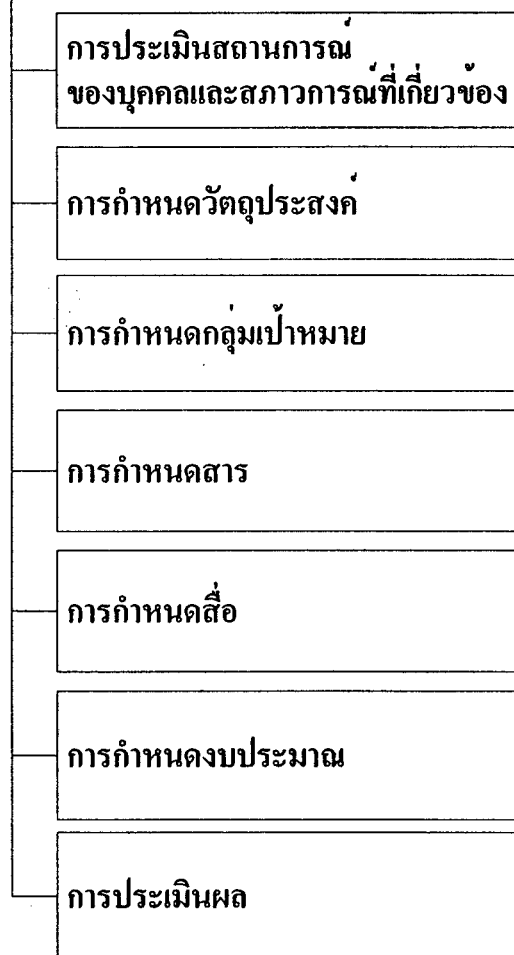
เอก จำนวน 1 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 16.50 ข้อมูลทั่วไปด้านอาชีพ พบว่าผู้ให้สัมภาษณ์จำนวนทั้งหมด 6 คน มีอาชีพเป็นนักการเมือง คิดเป็นร้อยละ 100 สำหรับข้อมูลทั่วไปด้านสถานภาพทางการเมือง พบว่าผู้ให้สัมภาษณ์จำนวนทั้งหมด 6 คน มีสถานภาพเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คิดเป็นร้อยละ 100

สรุป ข้อมูลทั่วไปของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ให้สัมภาษณ์ พบว่าผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 67) มีอายุระหว่าง 45-50 ปี และ 51-55 ปี (ร้อยละ 33.50) จบการศึกษาในระดับปริญญาโท (ร้อยละ 67) มีอาชีพเป็นนักการเมือง และมีสถานภาพเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ร้อยละ 100)

ตอนที่ 2 การวางแผนการสร้างภาพลักษณ์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

จากการศึกษาการวางแผนการสร้างภาพลักษณ์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในครั้งนี้ พบว่า มีการวางแผน 7 ประการ ได้แก่ การประเมินสถานการณ์ของบุคคลและสภาวะการณ์ที่เกี่ยวข้อง การกำหนดวัตถุประสงค์ การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย การกำหนดสาร การกำหนดสื่อ การกำหนดงบประมาณ และการกำหนดวิธีการติดตามประเมินผล ดังภาพที่ 7

การวางแผนการสร้างภาพลักษณ์ ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

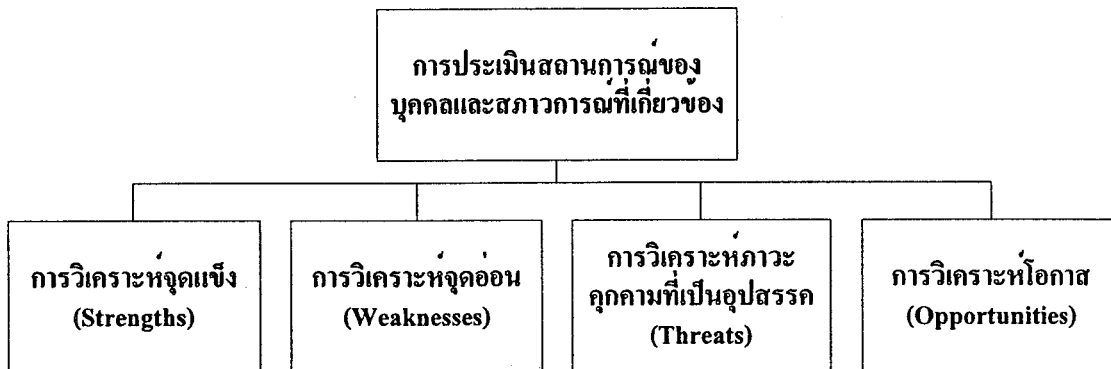

ภาพที่ 4.1 การวางแผนการสร้างภาพลักษณ์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ซึ่งอธิบายรายละเอียดได้ดังนี้

1. การประเมินสถานการณ์ของบุคคลและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง จากการศึกษาการวางแผนการประเมินสถานการณ์ของบุคคลและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างภาพลักษณ์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้มีการวางแผนการประเมินสถานการณ์ของบุคคลและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างภาพลักษณ์โดยมีการวิเคราะห์จุดแข็ง (Strengths) การวิเคราะห์จุดอ่อน (Weaknesses) การวิเคราะห์ภาวะคุกคามที่เป็นอุปสรรค (Threats) และการวิเคราะห์โอกาส

(Opportunities) ของทั้งตนเองและฝ่ายตรงข้าม จากการศึกษาคพบว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีการวางแผนการประเมินสถานการณ์ของบุคคลและสภาวะการณ์ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ภาพที่ 4.2 การประเมินสถานการณ์ของบุคคลและสภาวะการณ์ที่เกี่ยวข้อง

1.1 การวิเคราะห์จุดแข็ง (Strengths) โดยการพิจารณาว่าข้อดีของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งในด้านของ ภูมิหลัง ประวัติการศึกษา ประวัติการทำงาน หน้าที่การทำงาน การเป็นตัวของตัวเอง ชื่อเสียงที่ดีของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และการได้รับการยอมรับทางสังคม ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1.1 วิเคราะห์จุดแข็งของตนเอง ในด้านภูมิหลังและประวัติการศึกษา

1) ภูมิหลังด้านเป็นคนท้องถิ่น

“ผมเกิดที่สงขลา นี่ เพื่อนฝูงที่เรียนอยู่ที่นี่ก็มีมาก”(นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย.2549)

2) ภูมิหลังด้านการศึกษา

“ของตัวเองระยะที่เรียนตอนเป็นวัยรุ่น มีเพื่อนเยอะ แล้วก็ไม่เคยขัดแย้ง ไม่เคยมีอะไรกับใคร”(นายวิฑูรย์ นามบุตร, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

3) ประวัติการทำงานและผลงานเป็นที่ยอมรับ

“นโยบายทุกคน นโยบายของพรรคเราเป็นที่ชื่นชอบของประชาชน”(นายเกรียง กัลป์ตินันท์, สัมภาษณ์, 27 พ.ย.2549)

“อย่างมอเตอร์ไซด์รับจ้างที่จังหวัดนนท์ หลังจากที่เรเข้าไปจัดระบบใหม่ เค้านี่รายได้เขามากขึ้น เขาก็ชอบเรา พรรคเรา”(นางพิมพ์า จันทรประสงค์, สัมภาษณ์, 7 ธ.ค.2549)

“ตอนนี้เวลาพูดถึงกองทุนหมู่บ้าน เขาก็นึกถึงพรรคไทยรักไทย”
(นายพินิจ จันทรสุรินทร์, สัมภาษณ์, 16 พ.ย. 2549)

4) ชื่อเสียงและการยอมรับทางสังคมของหัวหน้าพรรค

“ประชาชนชาวบ้านหาเช้ากินค่ำ รักท่านทักษิณกันมากนะ”(นาย
เกรียง กัลป์ตินันท์, สัมภาษณ์, 27 พ.ย.2549)

5) ประวัติการทำงานเพื่อสังคมและส่วนรวม

“ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน ผมก็ยังช่วยเป็นที่ปรึกษาในเรื่องของกฎหมาย
ให้ชาวบ้านอยู่ โดยไม่คิดเงินเลยนะ” (นายวิฑูรย์ นามบุตร, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

“ตอนที่ผมเป็นอัยการจังหวัดก็ดีหรืออัยการอยู่ที่ทุ่งสง ผมจะออก
พื้นที่เพื่อให้ความรู้ทางด้านกฎหมายและจะนัดพี่น้องประชาชนที่มีความขัดแย้งกันเองในระหว่าง
ประชาชนที่สามารถประนีประนอมยอมความได้”(นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย.2549)

6) การเป็นตัวของตัวเอง มีความยืดหยุ่นและประนีประนอมต่อ
สถานการณ์ต่าง ๆ “คือเราทำงานแบบไม่ได้มุ่งที่จะทำร้ายใคร” (นางสาวกัญญา ศิลปอาชา,
สัมภาษณ์, 17 ธ.ค. 2549)

7) ชื่อเสียงและเกียรติภูมิของพรรคการเมืองเก่าแก่ที่มีอุดมการณ์

“พรรคเรายู่อมา 60 ปี ขึ้นห้อยต่อสู้ในระบบการเมืองมาในทุกยุคทุก
สมัยไม่ว่าสถานการณ์บ้านเมืองจะเป็นอย่างไร ผมถือว่าเป็นจุดแข็งที่ช่วยเสริมให้ผมนะ”(นายถาวร
เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย.2549)

1.1.2 วิเคราะห์จุดแข็งของผู้ต่อสู้ทางการเมือง

1) ความได้เปรียบทางด้านทุนสนับสนุนของพรรคการเมือง

“พรรคอื่นหัวหน้าพรรคเขาเป็นเศรษฐี มีเงินให้เป็นรายเดือนด้วยอีก
ต่างหาก” (นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย.2549)

“อย่างคู่แข่งฝ่ายตรงข้ามของผม เขามีเงินเดือนจากพรรคทุกเดือนเลย
นะ ส่วนของผมจะทำกิจกรรมอะไรต้องออกเอง”(นายวิฑูรย์ นามบุตร, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

“เลือกตั้งครั้งที่ผ่านมา อย่างที่คุณพ่อบอกว่า เหนื่อยมากกว่าจะผ่าน
มันสิม่วง กับสีเทามาได้” (นางสาวกัญญา ศิลปอาชา, สัมภาษณ์, 17 ธ.ค. 2549)

2) ความได้เปรียบในด้านการอภิปราย

“ต้องยอมรับนะว่า ประชาธิปไตยอะอภิปรายในสภาเก่งมาก”
(นายเกรียง กัลป์ตินันท์, สัมภาษณ์, 27 พ.ย.2549)

3) ความได้เปรียบในการใช้นโยบายประชานิยม

“นโยบายที่เป็นประชานิยมของเขา ชาวบ้านระดับล่างเขาชอบ ซึ่งชาวบ้านเขาอาจจะยังมองไม่เห็นผลที่จะเกิดขึ้นในอนาคต” (นายวิฑูรย์ นามบุตร, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

4) มีความแข็งแกร่งและความจงรักภักดียึดมั่นในพรรค

“ประชาธิปไตยนี้ คนที่รักเขาแบบไม่เปลี่ยนแปลงนี้แบบฝังลึก ก็มีมากอยู่นะ” (นายพินิจ จันทรสุรินทร์, สัมภาษณ์, 16 พ.ย. 2549)

5) ความได้เปรียบของสมาชิกที่หลากหลายและมีจำนวนมาก

“ไทยรักไทยสมาชิกพรรคเขาก็ใช้แบบลูกโซ่นะ เหมือนขายตรงให้แต่ละคนไปหาขอสมาชิกมาให้กับทางพรรค คือต้องการเพิ่มปริมาณสมาชิกพรรคให้มากๆ นะ ในอีสานแทบทำกันเป็นอาชีพเลยล่ะ” (นายวิฑูรย์ นามบุตร, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

1.2 การวิเคราะห์จุดอ่อน (Weaknesses) โดยวิเคราะห์ส่วนที่ไม่ดีของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเพื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่งอื่น ๆ ทั้งในด้านเงินทุน นโยบาย และความเป็นตัวของตัวเอง ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.2.1 วิเคราะห์จุดอ่อนของตนเอง

1) ในด้านเงินสนับสนุน

คือประชาธิปไตยเวลาจะหาเสียงหรือทำกิจกรรมอะไรก็ตามแต่ส่วนมากต้องออกค่าใช้จ่ายกันเอง” (นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย. 2549)

“พรรคประชาธิปไตย ไม่มีทุนอะไรให้เลย ต้องออกเองตลอด” (นายวิฑูรย์ นามบุตร, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

1.2.2 วิเคราะห์จุดอ่อนของคู่ต่อสู้ทางการเมือง

1) ในด้านนโยบายของพรรค

“ฝ่ายตรงข้ามเรา ยังไม่มีนโยบายที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรมสู้กับพรรคเราได้ เพราะนโยบายของพรรคเราดีประชาชนชอบ เราก็เอาไปบอกประชาชนได้ ถ้าเขาจะไปทำนโยบายของเขาเองของแต่ละคน ผมว่ายากนะ” (นายพินิจ จันทรสุรินทร์, สัมภาษณ์, 16 พ.ย. 2549)

2) ในด้านความไม่เป็นอิสระในพรรค

“ผมว่าถ้าเขาเป็น ส.ส. นะแต่ไม่มีความคิดเป็นของตัวเองต้องฟังคนๆ เดียวตลอด อันนี้มันไม่เป็นผลดีต่อคนที่ เป็น ส.ส. แล้วไม่กล้าพูดนะ ประชาชนก็ไม่ได้อะไร พอถึงเวลาพรรคให้ทำอะไรก็ทำตามที่เขาสั่งมา” (นายวิฑูรย์ นามบุตร, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

1.3 การวิเคราะห์ภาวะคุกคามที่เป็นอุปสรรค (Threats) โดยการประเมินปัจจัยภายนอกที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ไม่สามารถควบคุมได้ ทั้งในด้านการใช้อำนาจรัฐและสภาพทางเศรษฐกิจ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.3.1 ด้านการใช้อำนาจรัฐที่ไม่เป็นธรรม

รัฐบาลมักใช้อำนาจในการบีบบังคับให้เจ้าหน้าที่ของรัฐช่วยเหลือแต่ ส.ส. ฝ่ายรัฐบาล (นายวิฑูรย์ นามบุตร, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

“ช่วง 4 ปีที่ผ่านมาเรารู้สึกปิดกั้นทุกทางนะ โดยเฉพาะทางสื่อนะ”
(นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย.2549)

1.3.2 ด้านปัญหาด้านเศรษฐกิจประเภทสินค้าเกษตรตกต่ำ

“เมื่อราคาสินค้าตกต่ำเกษตรกรรเขามาขอความช่วยเหลือ เราก็ได้แค่รับปากไว้ก่อน ไม่สามารถแก้ไขปัญหาก็ได้เลย” (นายเกรียง กัลป์ตินันท์, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

1.4 การวิเคราะห์โอกาส (Opportunities) โดยการประเมินสภาพแวดล้อมภายนอกที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่สามารถควบคุมได้ แต่สภาพนั้น ๆ เป็นโอกาสหรือสนับสนุนแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.4.1 ความได้เปรียบในโอกาสที่อยู่ในฝ่ายบริหาร

“ช่วยเร่งประสานงานให้รัฐบาลรีบช่วยเหลือเพราะเราสนับสนุนฝ่ายบริหารอยู่แล้ว เมื่อแก้ปัญหาเรียบร้อยชาวบ้านเขาก็มาขอบคุณเรา” (นายพินิจ จันทรสุรินทร์, สัมภาษณ์, 16 พ.ย. 2549)

1.4.2 ใช้โอกาสงานบุญประเพณีเพื่อร่วมกิจกรรมทางสังคม

“เมื่อชาวบ้านเขามีงานกัน ส่วนมากเขาก็เชิญมา เราก็ไปทำงานหรืองานไหนไม่เชิญ ถ้าเราว่างก็จะไปหรือให้ตัวแทนไป” (นายพินิจ จันทรสุรินทร์, สัมภาษณ์, 16 พ.ย. 2549)

“งานแต่ง งานบวช งานศพ เราไปหมดทุกงาน” (นายเกรียง กัลป์ตินันท์, สัมภาษณ์, 27 พ.ย.2549)

1.4.3 การได้ประโยชน์หรือได้ข่าวสารจากคนใกล้ชิด

“น้องชายผมเป็นส.ส.อยู่ เขาก็จะรู้ข้อมูลข่าวสาร ผมก็จะติดตามข้อมูลข่าวสารจากสื่อในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ซึ่งเราเป็นนักกฎหมายอยู่แล้ว เราเป็นถึงอัยการจังหวัดสงขลา ช่องทางที่จะรับรู้รับทราบข้อมูลข่าวสารหรือการแก้ไขกฎหมายก็เป็นเรื่องไม่ยาก และก็

คำนวณดู สอบถามจากเจ้าหน้าที่ในสำนักงานจังหวัดก็จะทราบว่าเพิ่มส.ส.ในจังหวัดสงขลา
แน่นอน” (นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย.2549)

1.4.4 ด้านการประเมินสถานการณ์บ้านเมือง

“บางทีมันมีประเด็น เราก็ต้องดูว่าประเด็นไหนควรที่จะเสนอความเห็น
หรือประเด็นไหนที่ไม่ควรเสนอ” (นางสาวกัญญา ศิลปอาชา, สัมภาษณ์, 17 ธ.ค. 2549)

สรุป จากการศึกษาการวางแผนการประเมินสถานการณ์ของบุคคลและ
สภาวะการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างภาพลักษณ์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่า
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีการประเมินสถานการณ์ของบุคคลและสภาวะการณ์ที่เกี่ยวข้อง
โดยเฉพาะการกำหนดการวิเคราะห์จุดแข็ง (Strengths) การวิเคราะห์จุดอ่อน (Weaknesses) การ
วิเคราะห์ภาวะคุกคามที่เป็นอุปสรรค (Threats) และการวิเคราะห์โอกาส (Opportunities) ในแต่ละ
ช่วงเวลาอย่างต่อเนื่อง

ตารางที่ 4.2 แจกแจงความถี่การประเมินสถานการณ์ของบุคคลและสภาวะการณ์ที่เกี่ยวข้อง

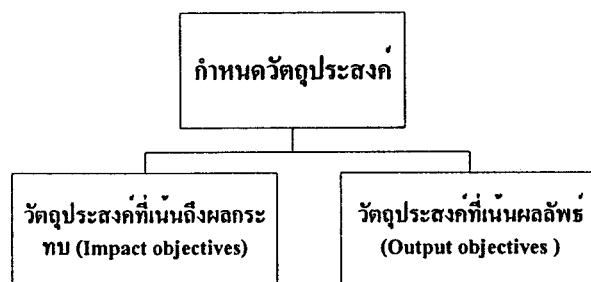
วัตถุประสงค์	ประเด็น	คำสำคัญ Keyword	ความถี่
เพื่อศึกษา	การประเมิน	1. จุดแข็ง-----	16
การวางแผน	สถานการณ์ของ	1.1 ของตนเอง-----	9
การสร้าง	บุคคลและ	- คนท้องถิ่น	1
ภาพลักษณ์ของ	สภาวะการณ์ที่	- เพื่อนฝูงมาก	1
สมาชิกสภาผู้	เกี่ยวข้อง	- นโยบายที่พรรคสังกัดโดดเด่น	
แทนราษฎร		ผลงานเป็นรูปธรรม	3
		- หัวหน้าพรรคโดดเด่น	1
		- ทำงานเพื่อสังคม	1
		- ประนีประนอม	1
		- สังกัดพรรคการเมืองเก่าแก่มี	
		อุดมการณ์	1
		1.2 ของคู่ต่อสู้ทางการเมือง-----	7
		- มีทุนมากพรรคสนับสนุน	3
		- พูดอกิปรายเก่ง	1
		- นโยบายประชานิยม	1

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	ประเด็น	คำสำคัญ Keyword	ความถี่
เพื่อศึกษา		- สมาชิกยึดมั่นในพรรค	1
การวางแผน		- สมาชิกมีจำนวนมาก	1
การสร้าง	2. จุดอ่อน-----		4
ภาพลักษณ์ของ	2.1 ของตนเอง-----		1
สมาชิกสภาผู้		- มีทุนสนับสนุนน้อย	1
แทนราษฎร	2.2 ของคู่ต่อสู้ทางการเมือง-----		3
		- นโยบายไม่ดี	2
		- ไม่มีความเป็นอิสระ	1
	3. อุปสรรค-----		2
		- การใช้อำนาจรัฐที่ไม่เป็นธรรม	1
		- ปัญหาด้านเศรษฐกิจประเภทสินค้า	
		เกษตรตกต่ำ	1
	4. โอกาส-----		4
		- อยู่ในฝ่ายบริหาร	1
		- งานบุญประเพณี กิจกรรมทางสังคม	1
		- ข่าวสารจากคนใกล้ชิด	1
		- สถานการณ์บ้านเมือง	1

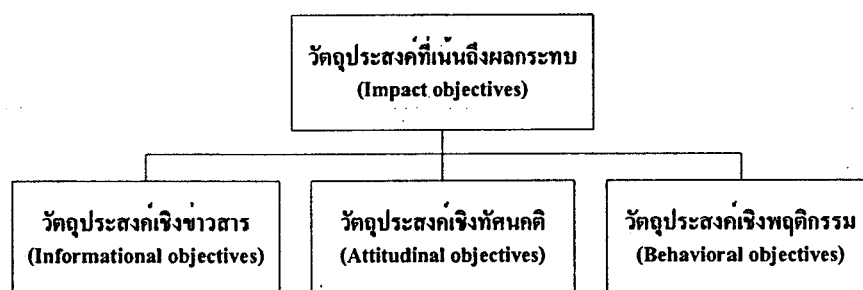
2. การกำหนดวัตถุประสงค์

จากการศึกษาการกำหนดวัตถุประสงค์ในการสื่อสารเพื่อการสร้างภาพลักษณ์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีการกำหนดวัตถุประสงค์ 2 ลักษณะคือ วัตถุประสงค์ที่เน้นถึงผลกระทบ และวัตถุประสงค์ที่เน้นผลลัพธ์

ภาพที่ 4.3 การกำหนดวัตถุประสงค์

2.1 วัตถุประสงค์ที่เน้นถึงผลกระทบ (Impact objectives)

ภาพที่ 4.4 การกำหนดวัตถุประสงค์ที่เน้นถึงผลกระทบ

2.1.1 วัตถุประสงค์เชิงข่าวสาร (Informational objectives)

เป็นวัตถุประสงค์ที่แสดงความต้องการให้กลุ่มเป้าหมายได้รับรู้ข้อมูลข่าวสาร หรือได้รับความรู้ ดังนั้น จึงกำหนดถึงการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความเข้าใจ และหรือความจดจำข้อมูลข่าวสารประชาสัมพันธ์ ลักษณะของวัตถุประสงค์เชิงข่าวสารอาจกำหนดได้ ซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสามารถจะกำหนดได้ว่าต้องการจะสื่อสารอะไรออกไป ในลักษณะเป็นการแสดงออกของตัวสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การไปร่วมงานต่างๆ การแถลงข่าวในเรื่องต่างๆ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

“เราต้องมองที่ความยุติธรรม ความเป็นธรรมต้องบอกให้เขาเข้าใจ ในเมื่ออีกฝ่ายกระทำเขาก็ต้องรับผิดชอบ ถ้าเขามีใจเป็นธรรมจริงๆ ระยะยาวเขาจะเข้าใจ เพราะเราไม่ได้ไปขู่หรือกรรโชก หรือแกล้งเขา” (นายวิฑูรย์ นามบุตร, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

“ผมรู้เลยว่าคนที่ไม่รู้กฎหมายจะเป็นคนที่ด้อยโอกาสแบบเสียเปรียบ และจะตกเป็นเหยื่อของคนที่มีความรู้มากกว่า เพราะฉะนั้นกฎหมายเล็กๆ น้อยๆ ที่เค้าควรจะรู้เค้าควรจะทราบ ถ้านำไปให้เค้าผมมั่นใจว่าเค้าคงชอบ”

“เราพูดจาปราศรัยในงานวัดบ้าง ในงานศพบ้าง หรือในงานอะไรก็แล้วแต่ที่มีเครื่องขยายเสียง ผู้แทนไปแล้วก็อยากให้เราปราศรัยให้ฟัง ตามที่เค้าเรียกร้อง ซึ่งเป็นเรื่องปกติที่เป็นส.ส.ทางปักษ์ใต้ จะต้องแจ้งข้อมูลข่าวสารหรือปราศรัยกับพี่น้องประชาชน” (นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย.2549)

“อย่างเวลาเขาเชิญเราไปบรรยายปัญหาสังคม จะไปเกือบทุกครั้งนะ หากไม่ติดงานอะไรที่สำคัญจริงๆ” (นางสาวกัญญา ศิลปอาชา, สัมภาษณ์, 17 ธ.ค. 2549)

2.1.2 วัตถุประสงค์เชิงทัศนคติ (Attitudinal objectives)

เป็นวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับทัศนคติของกลุ่มเป้าหมาย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กำหนดวัตถุประสงค์ที่เน้นการสร้างทัศนคติที่ดีเมื่อกลุ่มเป้าหมายขาดทัศนคติที่ดีกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กำหนดวัตถุประสงค์ที่เน้นการส่งเสริมทัศนคติที่ดีเมื่อกลุ่มเป้าหมายมีทัศนคติที่ดีกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรน้อยหรือยังไม่เป็นที่รู้จัก และจะกำหนดวัตถุประสงค์ที่เน้นการเปลี่ยนแปลงทัศนคติเมื่อกลุ่มเป้าหมายมีทัศนคติเชิงลบกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

“ที่สำคัญก็อยู่พรรคประชาธิปัตย์พรรคเดียวมาโดยตลอดซึ่งส.ส.ในภาคอีสาน จะมีการย้ายพรรคเปลี่ยนพรรคกันบ่อย”

“อย่างตัวผมเองเป็นว่าชีวิต 80% อยู่กับชาวบ้านทั้งนั้น ใกล้ชิด ไม่มีอะไรดีเท่ากับความใกล้ชิด มีงานไปเห็นหน้า ออกงานประจำ เราไปไม่ได้ก็มีทีมงานคอยออกคอยบริการ ชาวบ้านไม่มีความรู้สึกว้าว้าวหรือถูกทอดทิ้งหรืออยู่ห่างไกลกับผู้แทน สำคัญที่สุดก็คือความใกล้ชิด มีงานเทศกาล มีงานบวช งานบุญ งานแต่ง งานประเพณี ถ้าเชิญเรามาบอกเรา ที่บอกเรามาขอให้ไปให้ได้ 90% เพราะไปไม่ได้ไม่หมดหรอก และที่เหลืออีก 10% ก็ให้ทีมงานไป” (นายวิฑูรย์ นามบุตร, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

“งานสังคม อย่างเลี้ยงอาหารเด็กกำพร้า ก็ทำอยู่บ่อยๆ” (นางสาวกัญญา ศิลปอาชา, สัมภาษณ์, 17 ธ.ค. 2549)

“ก่อนหน้านี้เป็น สจ. ก่อนหน้านี้ก็เป็นทนายว่าความฟรี ปริญญากฎหมายฟรี”
(นายวิฑูรย์ นามบุตร, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

2.1.3 วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม (Behavioral objectives)

เป็นวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับพฤติกรรมที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คาดหวังจากกลุ่มเป้าหมาย และพฤติกรรมที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแสดงออกในเรื่องที่สามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

“ทำกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ กิจกรรมเยาวชนต่างๆ ก็สนับสนุนเขา เปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อให้เขาเอาเวลาว่างมาสร้างรายได้” (นางสาวกัญญา ศิลปอาษา, สัมภาษณ์, 17 ธ.ค. 2549)

“จัดกิจกรรมต่อต้านยาเสพติด จัดกีฬาปีหนึ่งทำหลายครั้ง จนเดี๋ยวนี้ วัยรุ่นที่นี่ เปลี่ยนพฤติกรรมไปเล่นกีฬากันเกือบหมด” (นายเกรียง กัลป์ตินันท์, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

“ส่งเสริมอาชีพเราก็หางบประมาณไป จัดอบรมฝึกส่งเสริมอาชีพ เอาตัวอย่างไปให้เขาดู พาเขาไปดู กิจกรรมเกี่ยวกับเยาวชน การสร้างคนเราก็ทำ ปัจจุบันเยาวชนปรับพฤติกรรมตัวเอง เริ่มมีรายได้ ไม่เป็นภาระเหมือนอย่างเมื่อก่อน” (นายวิฑูรย์ นามบุตร, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

“ตอนที่เป็รรอง ผบ.พตท.41 เราไปปรับฟังความเดือดร้อนของชาวบ้านควบคู่ไปกับหน่วยอาสาพัฒนาของทหารหรือตำรวจหรือเราไปจัดกิจกรรมกีฬา จัดกิจกรรมสตรี จัดกิจกรรมร่วมพัฒนาระหว่างประชาชนกับข้าราชการ จนเดี๋ยวนี้ เปลี่ยนพฤติกรรมเป็นว่า มีอะไรก็มาปรึกษาพูดคุยกัน” (นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย. 2549)

“อย่างร้านขายมอเตอร์ไซค์ ผมก็ทำเป็นโครงการขึ้นมาผมก็ไปคุยกับเขา ไปช่วยกันรณรงค์เรื่องสวมหมวกกันน็อก เวลาคนมาซื้อก็ให้ทางร้านเน้นย้ำในเรื่องนี้ ถ้าจะแถมก็ให้แถมอันที่ได้รับมาตรฐาน พฤติกรรมก็เปลี่ยน โดยเห็นถึงความปลอดภัยในการขับขี่มากขึ้น” (นายพินิจ จันทรสุรินทร์, สัมภาษณ์, 16 พ.ย. 2549)

2.2 วัตถุประสงค์ที่เน้นผลลัพธ์ (Output objectives)

เป็นวัตถุประสงค์ที่มีความชัดเจน มีความเฉพาะเจาะจง และสามารถนับเป็นจำนวนได้ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

“สร้างผลงาน บริการประชาชนอยู่ในคอนเซ็ปนี้แหละ เรารู้ว่าการต้องการของพี่น้องประชาชนอยู่ในต่างจังหวัดขาดแคลนเรื่องปัจจัยพื้นฐาน พวกโครงสร้างพื้นฐาน”

“คิดไว้อยู่ ว่าเป็น สจ. ๕ ระยะเวลาหนึ่งจะลง ส.ส. ก็เตรียมสร้างฐาน สร้างมวลชน ขยายพื้นที่ไปเรื่อย แต่ก่อนเป็น สจ. ก็อำเภอเดียวพอเป็น ส.ส. ก็ 5-6 อำเภอ ก็ขยายเครือข่าย งานที่ได้

สร้างหรือทำไว้ ก็เป็นรูปธรรมมากขึ้น ประชาชนรู้และเข้าใจ สัมผัสได้” (นายวิฑูรย์ นามบุตร, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

“จากการที่เราได้พบปะชาวบ้านที่ดี และได้ประណอมข้อพิพาทให้กับประชาชนให้เกิดการจับมือกันเป็นเพื่อนบ้านที่ดีกันที่ดี สิ่งเหล่านี้มันสะท้อนกลับมาในทางที่ดีอย่างต่อเนื่อง”

“ไม่เห็นเราเป็นข้าราชการที่เป็นเจ้าเป็นนาย เค้าไม่มองเราเป็นข้าราชการที่จับต้องไม่ได้ มองเราเป็นลูกเป็นหลานเป็นคนอื่นๆ สิ่งเหล่านี้ทำให้ผมได้มีความรู้สึกว่ามันนอกเหนือจากได้ทำสิ่งที่ชอบแล้วมันเป็นพื้นฐานของการได้เข้ามาเป็นผู้แทนราษฎรด้วยแทนที่จะนั่งทำงานอยู่ที่ศาลากลางอยู่อย่างเดียว ซึ่งผลงานที่ผ่านมาก็เป็นที่ยอมรับของประชาชนอยู่แล้ว” (นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย.2549)

“เรื่องน้ำไหล ไฟสว่าง หนทางดี งานประเพณีทำแล้วอยู่ได้นาน มันสัมผัสได้ และประชาชนมีความสะดวกสบายมากขึ้น” (นายเกรียง กัลป์ตินันท์, สัมภาษณ์, 27 พ.ย.2549)

“งานที่เราทำอยู่นี้ละ มันจะเป็นตัวที่บ่งบอกถึงตัวขอเราได้เป็นอย่างดี ประชาชนเขาดูกันที่ผลงาน ยิ่งประชาชนในกรุงเทพฯด้วยละก็ ถ้าจะทำอะไรลำบากทำได้ยากนะ ต้องตั้งใจทำให้ผลลัพธ์จริง ๆ” (นางสาวกัญญา ศิลปอาษา, สัมภาษณ์, 17 ธ.ค. 2549)

“พ่นยากันยุง ฉีดวัคซีนหมา แมว อะไรพวกนี้ ประชาชนก็รับรู้ได้ เพื่อความปลอดภัยและป้องกันโรคต่าง ๆ” (นางพิมพ์า จันทรประสงค์, สัมภาษณ์, 7 ธ.ค.2549)

“มันเห็นเป็นรูปธรรม แต่ก่อนเขาวิ่งถนนขับมอเตอร์ไซด์ ถนนเขาเป็นลูกรังเขาลำบาก เราก็ลาดยางให้มันมองเห็นเป็นรูปธรรม ชาวบ้านก็จะนึกถึงเราก่อน” (นายพินิจ จันทรสุรินทร์, สัมภาษณ์, 16 พ.ย. 2549)

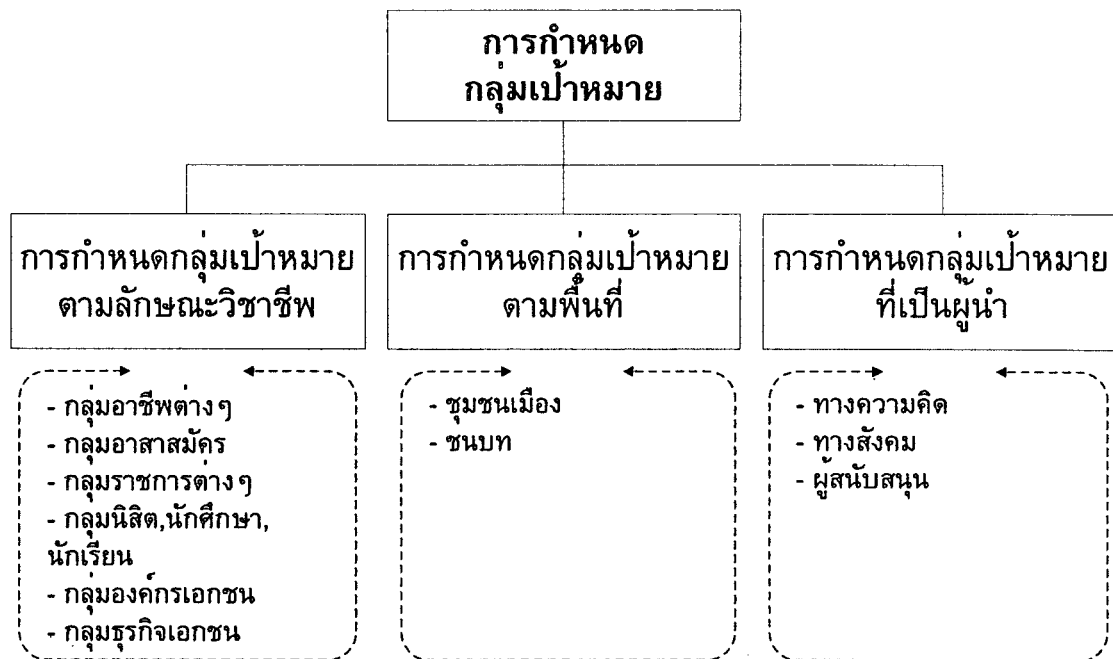
สรุป จากการศึกษาการวางแผนการกำหนดวัตถุประสงค์ในการสร้างภาพลักษณ์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีการวางแผนการกำหนดวัตถุประสงค์ในการสร้างภาพลักษณ์ โดยเฉพาะการกำหนดวัตถุประสงค์ที่เน้นไปยังผลกระทบและการกำหนดวัตถุประสงค์ที่เน้นผลลัพธ์

ตารางที่ 4.3 แจกแจงความถี่การกำหนดวัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์	ประเด็น	คำสำคัญ Keyword	ความถี่
เพื่อศึกษา	การกำหนด	1. วัตถุประสงค์ที่เน้นถึงผลกระทบ-----	11
การวางแผน	วัตถุประสงค์	- วัตถุประสงค์เชิงข่าวสาร	3
การสร้าง		- วัตถุประสงค์เชิงทัศนคติ	4
ภาพลักษณ์ของ		- วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	4
สมาชิกสภาผู้		2. วัตถุประสงค์ที่เน้นผลลัพธ์ -----	5
แทนราษฎร		- สิ่งที่สามารถสัมผัสได้	5

3. การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย

จากการศึกษาในเรื่องการวางแผนการกำหนดกลุ่มเป้าหมายเพื่อการสร้างภาพลักษณ์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่ใช้ในการวางแผนการสร้างภาพลักษณ์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การจัดกลุ่มผู้รับสารก็มีความสำคัญเป็นอย่างมากเพื่อที่จะตอบสนองความต้องการของประชาชนในกลุ่มต่างๆ ที่มีพื้นฐานแตกต่างกันออกไป โดยสามารถกำหนดกลุ่มเป้าหมายได้ 3 แบบคือ กลุ่มเป้าหมายตามลักษณะวิชาชีพ ตามพื้นที่ และกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้นำ

ภาพที่ 4.5 การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย

ซึ่งอธิบายรายละเอียดได้ดังนี้

3.1 การกำหนดกลุ่มเป้าหมายตามลักษณะวิชาชีพ

การกำหนดกลุ่มเป้าหมายตามลักษณะวิชาชีพ เป็นการกำหนดเพื่อให้การดำเนินกิจกรรมเพื่อสร้างภาพลักษณ์ สามารถดำเนินกิจกรรมได้ตรงตามกลุ่มเป้าหมายที่มีลักษณะแตกต่างมากยิ่งขึ้น การกำหนดกลุ่มเป้าหมายตามลักษณะวิชาชีพ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1.1 กลุ่มอาชีพต่างๆ เช่น เกษตรกร ชาวไร่ ชาวนา และผู้รับจ้างทั่วไป

“อย่างเช่น กลุ่มเลี้ยงวัวที่เราเคยสนับสนุนเราก็ลงไปเยี่ยมเยียนว่าเค้ามีปัญหาอะไรขัดข้อง อย่างนี้ หรือกลุ่มจักสาน กลุ่มหัตถกรรม หรือบางทีแม้แต่ช่วยหาตลาดให้เขา” (นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย. 2549)

“ส่งเสริมอาชีพเราก็หางบประมาณไป จัดอบรมฝึกส่งเสริมอาชีพ เอาตัวอย่างไปให้เขาดู พาเขาไปดู เช่น เกษตรกรที่ปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ พอหมดฤดูก็ส่งเสริมให้ทำเรื่องการแกะสลักพื้นบ้าน เป็นต้น” (นายวิฑูรย์ นามบุตร, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

“เวลาไปหาเขาเราก็ต้องรู้ว่า มอเตอร์ไซด์รับจ้าง รถตุ๊กๆ คนหาเช้ากินค่ำนั้น มีปัญหาเฉพาะที่แตกต่างกันออกไป (นางพิมพ์า จันทรประสงค์, สัมภาษณ์, 7 ธ.ค.2549)

“ชาวไร่ชาวนาที่อยู่ในชนบท เขาก็คิดต่างกับคนในเมืองนะ” (นายเกรียง กัลป์ตินันท์, สัมภาษณ์, 27 พ.ย.2549)

3.1.2 กลุ่มอาสาสมัครต่าง ๆ

“เจ้าหน้าที่อาสาสมัครที่ทำงานมูลนิธิในจังหวัด ที่รักเราชอบเรา ต้องมีจิตใจ กับเราก่อน ไม่อย่างนั้นจะไม่ทำงานให้เรา และเขาก็มาทำงานกับเราโดยไม่คิดค่าตอบแทนด้วยนะ” (นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย.2549)

“พวก อ.ส.ม. เราเข้าไปสร้างเครือข่ายไว้ค่อนข้างมาก ทำให้เขามีส่วนช่วย สังคมได้มากขึ้นด้วย” (นายพินิจ จันทรสุรินทร์, สัมภาษณ์, 16 พ.ย. 2549)

“เราก็ร่วมทำกิจกรรมเกี่ยวกับกลุ่มสตรี ทั้งในหมู่บ้านและในต่างจังหวัด เพื่อพัฒนาชุมชนให้ดีขึ้น” (นางสาวกัญญา ศิลปอาชา, สัมภาษณ์, 17 ธ.ค. 2549) “อย่างกลุ่ม อ.ส.ม. เราก็เข้าไปร่วมทำกิจกรรมกับเขา คอยถามไถ่เขาว่าขาดเหลืออะไรบ้างอยากให้อย่างไรบ้าง” (นายเกรียง กัลป์ตินันท์, สัมภาษณ์, 27 พ.ย.2549)

“มีกลุ่ม เช่น อปพร. กลุ่ม มูลนิธิ พวกกู้ภัย ก็เป็นฐานเสียงและเครือข่ายของ เราส่วนหนึ่ง เขามีความตั้งใจทำงานสูงมาก” (นางพิมพ์า จันทรประสงค์, สัมภาษณ์, 7 ธ.ค.2549)

3.1.3 กลุ่มราชการและครูอาจารย์ต่างๆ

“ตอนที่ เป็น รอง ผบ.พตท.41 ผมไปร่วมจัดกิจกรรมพัฒนาระหว่าง ประชาชนกับข้าราชการ ซึ่งก็ได้รับความร่วมมือด้วยดี” (นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย. 2549)

“อย่างเช่นพวกข้าราชการ เราก็ต้องผูกสัมพันธ์ไว้ เพราะชาวบ้านในภาค อีสาน ส่วนมากยังเคารพนับถือข้าราชการอยู่ โดยเฉพาะพวกครูอาจารย์ต่าง ๆ” (นายเกรียง กัลป์ตินันท์, สัมภาษณ์, 27 พ.ย.2549)

“พวกข้าราชการของ อ.ป.ท. ช่วยเราได้มาก เพราะเดี๋ยวนี้งานต่างๆ งบประมาณต่างๆ ก็ต้องผ่านมาทาง อ.ป.ท. เราก็ไปร่วมทำกิจกรรมกับเขามากขึ้นนะ” (นายพินิจ จันทรสุรินทร์, สัมภาษณ์, 16 พ.ย. 2549)

3.1.4 กลุ่มนิสิตนักศึกษา นักเรียน

“ผมเน้นการสนับสนุนในเรื่องของเยาวชนให้ได้รับการศึกษาโดยการ จัด สัมมนาครูอาจารย์ก่อน เพื่อให้ไปสอนและแนะนำนักเรียน นักศึกษาต่อไป” (นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย.2549)

“กิจกรรมเกี่ยวกับการให้ข้อมูลการศึกษาแก่เยาวชน นักเรียน นักศึกษา การสร้างคนเราก็อำ จัดทีมงานเพื่อให้ความรู้ตลอดเวลา” (นายวิฑูรย์ นามบุตร, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

3.1.5 กลุ่มองค์กรเอกชน

“สมาคมใหญ่ๆ ที่มีสมาชิกมาก หรือสมาคมที่มีกิจกรรมคอยช่วยเหลือสังคมอยู่ เราก็ต้องเข้าไปหาเขา คุยกับเขา บางครั้งก็ไปร่วมกิจกรรมกับเขา อย่างพวกสมาคมตระกูลแซ่อะไรอย่างนี้” (นางพิมพ์า จันทรประสงค์, สัมภาษณ์, 7 ธ.ค. 2549)

3.1.6 กลุ่มธุรกิจเอกชน

“นักธุรกิจเอกชนที่ติดตามข่าวสารเรา ที่ชอบเรา เขาก็ให้การสนับสนุนในจังหวัดเราก็มีหลายคนอยู่” (นายพินิจ จันทรสุรินทร์, สัมภาษณ์, 16 พ.ย. 2549)

3.2 การกำหนดกลุ่มเป้าหมายตามพื้นที่

เป็นการกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่มีสภาพแวดล้อมและบริบททางสังคมที่แตกต่างกัน เพื่อให้การสร้างภาพลักษณ์สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ จึงต้องมีความเข้าใจสภาพของสังคมแต่ละสังคมเพื่อนำไปสู่การสื่อสารที่ประสบผลสำเร็จ โดยการกำหนดกลุ่มเป้าหมายตามพื้นที่ที่สามารถอธิบายรายละเอียดได้ดังนี้

3.2.1 กลุ่มเป้าหมายในเขตชุมชนเมือง

“อย่างคนที่อาศัยอยู่ในเมืองสุพรรณนี่เวลาเราทำกิจกรรมอะไร จะพูดคุยหรือให้ข่าวสารอะไรกับเขาเราต้องคิดต่าง กับคนที่อยู่นอกเขตเมืองหรือชนบทนะ” (นางสาวกัญญา ศิลปอาษา, สัมภาษณ์, 17 ธ.ค. 2549)

“นนทบุรีก็เกือบจะเป็นเมืองหลวง นโยบายที่ออกมาสำหรับ คน กทม. คน นนทบุรีก็ได้รับผลได้ เช่น จะสร้างรถไฟฟ้า คนนนทบุรีก็เอาด้วย” (นางพิมพ์า จันทรประสงค์, สัมภาษณ์, 7 ธ.ค. 2549)

“อย่างในเขตเมืองสงขลา เราไม่กลัวแน่นอน เพราะประชาชนเขาชอบที่จะติดตามข้อมูลข่าวสาร สามารถคิดเองได้ว่าอะไรถูกผิด” (นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย. 2549)

3.2.2 กลุ่มเป้าหมายในเขตชนบท

“อย่างชาวบ้านในชนบทนี้รู้ว่าเราได้ประสานทางงบประมาณไปทำถนนให้เขา เขาจะได้เดินทางสะดวกสบายขึ้นนะ” (นางสาวกัญญา ศิลปอาษา, สัมภาษณ์, 17 ธ.ค. 2549)

“คนชนบทจะมองเรื่องใกล้ตัว เช่น น้ำไหล ไฟสว่าง ถนนลาดยาง และเราก็ของบปรับปรุงให้เขามีความเป็นอยู่ดีขึ้นนะ” (นายวิฑูรย์ นามบุตร, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

“ชาวบ้านในชนบทเขารู้ว่า นโยบายของ ไทยรักไทย เป็นที่ถูกต้องของประชาชนนะ เช่น SML กองทุนหมู่บ้าน” (นายเกรียง กัลป์ตินันท์, สัมภาษณ์, 27 พ.ย.2549)

“คนชนบทนี้เขาถูกใจนโยบายของพรรคเรานะ” (นายพินิจ จันทรสุรินทร์, สัมภาษณ์, 16 พ.ย. 2549)

3.3 การกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้นำทางความคิดและทางสังคม

กลุ่มผู้นำทางความคิดและทางสังคมมีบทบาทในการชี้นำต่อสังคม ดังนั้นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจึงต้องดำเนินกิจกรรมกับกลุ่มเป้าหมายกลุ่มนี้เป็นกลุ่มเฉพาะ อันจะเป็นการส่งผลให้ผู้นำความคิดเหล่านี้นำไปขยายผลต่อไป การกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้นำทางความคิดและ ทางสังคม สามารถอธิบายรายละเอียดได้ดังต่อไปนี้

3.3.1 ผู้นำทางความคิด เช่น พระสงฆ์ ผู้เฒ่า ผู้แก่ในหมู่บ้าน เป็นต้น

“ออกฝึกอบรมให้ความรู้ทางกฎหมายให้ผู้นำตามธรรมชาติ” (นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย.2549) :

“การไปร่วมงานบุญของเรา เราก็จะได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้หลักผู้ใหญ่ หรือแม้แต่พระสงฆ์” (นายพินิจ จันทรสุรินทร์, สัมภาษณ์, 16 พ.ย. 2549)

“บางครั้งเราก็ต้องศึกษานะว่าหมู่บ้านนี้ ตำบลนี้ ใครที่ชอบติดตามข่าวสารบ้านเมือง และ คนพวกนี้ชาวบ้านจะมองว่าเข้าใจเรื่องการบ้านการเมืองดี เราก็ต้องผูกสัมพันธ์กับกลุ่มนี้ไว้มากๆ” (นายวิฑูรย์ นามบุตร, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

3.3.2 ผู้นำทางสังคม เช่น ผู้ใหญ่บ้าน นายอำเภอ และผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นต้น

“ออกฝึกอบรมให้ความรู้ทางกฎหมายแก่ผู้นำท้องถิ่น รวมทั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แล้วก็ไปงานไหนผมก็ถือโอกาสประชาสัมพันธ์ทางการเมืองให้พี่น้องประชาชนได้รู้จักผมมากขึ้น” (นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย.2549)

“ผู้ใหญ่บ้าน อ.บ.ต. บางส่วนก็คอยช่วยเราในการทำกิจกรรมต่าง ๆ” (นายเกรียง กัลป์ตินันท์, สัมภาษณ์, 27 พ.ย.2549)

“งานทุกอย่างถ้าเราไปได้พยายามไป ปฏิเสธหรือให้คนอื่น ไปให้น้อยที่สุด เพราะบางครั้งเราก็จะได้พบคนที่สังคมเขายอมรับ เราก็ถือโอกาสนั้นในการพูดคุยกับเขาเลย” (นางสาวกัญญา ศิลปอาชา , สัมภาษณ์, 17 ธ.ค. 2549)

“พวกสมาคมหอการค้าที่มีชื่อทางสังคม เราก็ต้องร่วมทำกิจกรรมพูดคุยกับเขา” (นายพินิจ จันทรสุรินทร์, สัมภาษณ์, 16 พ.ย. 2549)

3.3.3 การกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้นำทางการสนับสนุน เช่น ผู้สนับสนุน
ทางด้านปัจจัยต่าง ๆ นักธุรกิจ พ่อค้า ห้วคะแนน หรือแฟนคลับ เป็นต้น

“ก็ต้องมีส่วนตัว ส่วนมากก็จะเป็นเพื่อนฝูงหรือคนที่รักเราชอบเรา”
(นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย.2549)

“คนที่เขาชอบเราหรือแฟนคลับของเรา เราต้องหาโอกาสที่จะพุดกับเขาให้
มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพราะเขาจะช่วยเราโดยที่เราไม่ต้องลงแรงอะไรมาก

(นางพิมพ์า จันทรประสงค์, สัมภาษณ์, 7 ธ.ค.2549)

“กลุ่มแฟนคลับนี้เราต้องดูแลเขาเป็นพิเศษ ดูแลในลักษณะที่สอบถามสาระ
ทุกข์สุขดิบนะ ไม่ใช่ดูแลเรื่องเงินทอง เวลาเราพุดกับเขาคนพวกนี้เขาก็พอใจแล้ว”

(นางสาวกัญญา ศิลปอาชา, สัมภาษณ์, 17 ธ.ค. 2549)

สรุป การวางแผนการกำหนดกลุ่มเป้าหมายเพื่อการสร้างภาพลักษณ์ของ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำเป็นต้องกำหนดให้ชัดเจน เพื่อให้การสื่อสารไปยังกลุ่มเป้าหมายมี
ประสิทธิภาพสูง ซึ่งการกำหนดกลุ่มเป้าหมายนั้นจะต้องคำนึงถึงพื้นฐานของการกำหนด
กลุ่มเป้าหมายในแต่ละกลุ่มแล้วนำมาวิเคราะห์ว่ากลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ นั้นมีความต้องการอะไร และ
สามารถตอบสนองต่อความต้องการของกลุ่มเป้าหมายในแต่ละกลุ่มได้

ตารางที่ 4.4 แจกแจงความถี่กำหนดกลุ่มเป้าหมาย

วัตถุประสงค์	ประเด็น	คำสำคัญ Keyword	ความถี่
เพื่อศึกษา	กำหนด	1. การกำหนดกลุ่มเป้าหมายตามลักษณะ	
การวางแผน	กลุ่มเป้าหมาย	วิชาชีพ-----	16
การสร้าง		- กลุ่มอาชีพต่างๆ เช่น กลุ่มเกษตรกร	4
ภาพลักษณ์ของ		- กลุ่มอาสาสมัคร เช่น มูลนิธิ	5
สมาชิกสภาผู้		- กลุ่มราชการและครูอาจารย์ต่างๆ	3
แทนราษฎร		- กลุ่มนิสิตนักศึกษา นักเรียน	2
		- กลุ่มองค์กรเอกชน เช่น สมาคมต่างๆ	1
		- กลุ่มธุรกิจเอกชน	1
		2. กลุ่มเป้าหมายตามพื้นที่-----	7
		- กลุ่มเป้าหมายในเขตชุมชนเมือง	3
		- กลุ่มเป้าหมายในเขตชนบท	4
		3. การกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้นำ---	10
		- ผู้นำทางความคิด เช่น พระสงฆ์	3
		- ผู้นำทางสังคม เช่น ผู้ใหญ่บ้าน	4
		- กลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้นำทางการ	
		สนับสนุน เช่น นักธุรกิจ พ่อค้า	3

4. การกำหนดสาร

จากการศึกษาพบว่า การกำหนดสารในการสร้างภาพลักษณ์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีส่วนสำคัญที่จะทำให้ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมายได้เข้าใจถึงความเป็นตัวตนหรือความเป็นเอกลักษณ์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยได้กำหนดเนื้อหาแบ่งออกเป็น 4 ลักษณะ ได้แก่ ประวัติส่วนตัว ผลงาน วิถีชีวิต และคุณลักษณะส่วนตัว

ภาพที่ 4.6 การกำหนดสาร

ซึ่งอธิบายรายละเอียดได้ดังนี้

4.1 ประวัติส่วนตัว

การสื่อสารถึงรายละเอียดเกี่ยวกับประวัติส่วนตัวของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อันประกอบไปด้วย ภูมิลำเนา พื้นฐานทางครอบครัว การศึกษา และอาชีพ เพื่อให้ผู้รับสารเกิดความสงสาร ความเข้าใจ ความเห็นใจ หรือนำสนใจ เช่น

4.1.1 พื้นฐานครอบครัวที่ยากจนและเคยเป็นเด็กวัด

“ตอนเล็กๆ ผมก็ไปอยู่วัด 2 ปี ในช่วงเรียนประถม” (นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย.2549)

4.1.2 พื้นฐานครอบครัวเป็นลูกชานาและยากจน

“ผมเกิดในครอบครัวยากจน คุณพ่อคุณแม่มีอาชีพทำนา ที่นาของครอบครัวของเราเป็นที่นาในทุ่งสงวนเลี้ยงสัตว์ซึ่งผมเกิดที่บ้านทุ่งสงวน”

“กลับมาถึงบ้านได้สักชั่วโมง น้องก๊นออนดัก ตายต่อหน้าผม คนที่ผมไปตามมาบอกว่่าน้องเป็นไข้ไทฟอยด์ ภาพประทับใจในแนวลบปรากฏต่อหน้าผมมาโดยตลอดในเรื่องของความยากจน ความไม่รู้ ความด้อยโอกาส” (นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย.2549)

4.1.3 ประวัติด้านการงานที่มีประสบการณ์ เคยเป็นนักการเมืองท้องถิ่น

“ก่อนหน้านี้เป็น สจ. คูแล 5-6 อำเภอ” (นายวิฑูรย์ นามบุตร, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

“ก่อนจะมาเป็น ส.ส. ผมก็เล่นการเมืองท้องถิ่นมาก่อน ระหว่างนั้นเราก็ประเมินดูว่า เราจะสามารถเล่นการเมืองระดับชาติได้เมื่อไร ฐานเสียงเราแข็งแกร่งแค่ไหน หรือว่าคู่ต่อสู้ของเราเริ่มมีความนิยมลดลง” (นายเกรียง กัลป์ตินันท์, สัมภาษณ์, 27 พ.ย.2549)

4.1.4 พื้นฐานทางครอบครัวเป็นนักการเมือง

“คุณพ่อก็อยากให้ทำงานการเมืองต่อจากคุณพ่อนะคะ แล้วเราก็ช่วยงานใกล้ชิดกับคุณพ่อนะ ก็เลยชอบงานการเมืองไปด้วยนะ” (นางสาวกัญญา ศิลปอาชา , สัมภาษณ์, 17 ธ.ค. 2549)

“สามีก็เป็นนักการเมือง ตัวเราเองก็เป็นนักการเมือง หรืออาจจะมองไปเลยก็ได้ว่าบ้านเราทั้งบ้านมีอาชีพเป็นนักการเมือง” (นางพิมพ์ จันทรประสงค์, สัมภาษณ์, 7 ธ.ค. 2549)

4.1.5 พื้นฐานทางครอบครัวที่เป็นข้าราชการเก่า

“เราเป็นถึงอัยการจังหวัดสงขลา ช่องทางที่จะรับรู้รับทราบข้อมูลข่าวสาร หรือการแก้ไขกฎหมายก็เป็นเรื่องไม่ยาก” (นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย. 2549)

4.2 ผลงาน

ประกอบไปด้วยชิ้นงานหรือผลงานต่าง ๆ ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่ได้ก่อประโยชน์ให้กับสังคมส่วนรวม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.2.1 ผลงานส่วนตัว

1) ผลงานด้านการสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐาน

“หนึ่งคือชาวบ้าน สร้างผลงาน บริการประชาชนอยู่ในคอนเซ็ปนี้แหละ เรารู้ว่าความต้องการของพี่น้องประชาชนอยู่ใน ต่างจังหวัดขาดแคลนเรื่องปัจจัยพื้นฐาน พวกโครงสร้างพื้นฐาน” (นายวิฑูรย์ นามบุตร, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

“เป็นเรื่องพื้นๆ ของพวกผู้แทนที่ชอบพูดกัน เรื่องสาธารณูปโภคเป็นหลัก เดินทางสะดวก มีน้ำใช้ จริงๆ แล้วเขาก็ต้องการแค่นี้แหละ” (นายพินิจ จันทรสุรินทร์, สัมภาษณ์, 16 พ.ย. 2549)

“สร้าง ศาลา ทำถนนหนทาง ขุดสระ ลอกคลอง อะไรทำนองนี้ละ” (นายเกรียง กัลป์ตินันท์, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

“อย่าง ถนนหนทาง หรือโครงการต่างๆ ที่คุณพ่อได้ทำไว้ที่ สุพรรณ มันก็เป็นสิ่งที่ชาวบ้านทุกๆ คนก็พูดถึงกันอยู่ตลอดนะ” (นางสาวกัญญา ศิลปอาชา , สัมภาษณ์, 17 ธ.ค. 2549)

2) ผลงานด้านการศึกษาดูงาน ทักษะศึกษา

“บางครั้งเราก็พาประชาชน ศึกษาดูงานที่อื่นๆ บ้าง” (นางพิมพ์ จันทรประสงค์, สัมภาษณ์, 7 ธ.ค. 2549)

3) ผลงานด้านการบริการสังคม

“อย่างรถตู้ที่ถนนทพริ เมื่อก่อนก็มีปัญหาเรื่องมาเพีย เดี่ยวนี้ไม่มีแล้ว เราจัดการหมดแล้ว อาจจะมองว่าเป็นผลงานของพรรค แต่ผลที่มันเกิดขึ้น มันเกิดขึ้นในพื้นที่เราซึ่งมีปัญหาค่อนข้างมาก ชาวบ้านเขาก็เลวรู้สึกลี้ๆ และก็มองว่าเป็นผลงานของเราส่วนหนึ่งด้วย

“ประมาณ 3 เดือน เราก็ไปพ่นยากันยุง ฉีควักซัน หมา แมวตามชุมชน แออัดต่างๆ ที่คนอยู่เยอะๆ” (นางพิมพ์า จันทรประสงค์, สัมภาษณ์, 7 ธ.ค.2549)

“ก่อนหน้านี้ก็เป็นทนายว่าความฟรี ปรีกษากฎหมายฟรี เช่นมีคนเดือดร้อน เรื่องทรัพย์สิน พ่อแม่ตาย มีทรัพย์สินต้องจัดการมรดก และก็ต้องมีคำสั่งศาล และก็ต้องมีทนายร้องขอเป็นผู้จัดการมรดกในศาล ซึ่งถ้าให้ทนายคนอื่นทำก็อาจจะเอาสัก 5,000 – 10,000 บาท แต่พอผมเป็นทนายผมไม่เอาสตางค์ ไม่ใช่ไม่เอาเลยนะ เอาค่าธรรมเนียม อย่างเช่นเสียค่าธรรมเนียม 1,000 กว่าบาทที่ต้องจ่ายให้ศาล ตรงนี้เอา แต่ค่าตัวค่าว่าความไม่เอา แล้วก็มีความคิด มีอะไรก็มาปรึกษา มาไม่เอาสตางค์” (นายวิฑูรย์ นามบุตร, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

“สำนักงานอัยการสูงสุดขณะนั้นได้เปิดหน่วยงานขึ้นมาเรียกว่า สำนักงานคุ้มครองสิทธิและให้ความช่วยเหลือทางกฎหมาย ผมก็สมัครมาเป็นวิทยากรรุ่นแรกเลย เพื่อที่จะผ่านการฝึกเป็นวิทยากรและนำความรู้ไปให้แก่ชาวบ้าน” (นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย.2549)

“การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม มันก็เป็นส่วนหนึ่งนะ ที่ทำให้ประชาชน เขาจดจำเราในทางที่ดีๆ ได้มากขึ้น” (นางสาวกัญญา ศิลปอาชา, สัมภาษณ์, 17 ธ.ค. 2549)

“ผมก็จัดพวกส่งเสริมอาชีพให้เขา ทางงบประมาณไปให้ ประธานหน่วยงานราชการไปลงให้เขา” (นายพินิจ จันทรสุรินทร์, สัมภาษณ์, 16 พ.ย. 2549)

“มี มีการจัดกิจกรรม เช่น กีฬาด้านยาเสพติด เพื่อให้สังคมมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น” (นายเกรียง กัลป์ตินันท์, สัมภาษณ์, 27 พ.ย.2549)

4) ผลงานด้านเศรษฐกิจ

“การเรียกร้องค่าเสียหายจากการทำทอเก๊าะแล้วทำให้สวนยางมีปัญหา ผมก็ต่อสู้ให้ชาวบ้านนะ” (นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย.2549)

5) ผลงานด้านการศึกษา

“ผมให้บริการด้านปรึกษากฎหมายและว่าความฟรี” (นายวิฑูรย์ นามบุตร, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

“ช่วยเหลือและให้ความรู้ด้านกฎหมายแก่ประชาชน”

(นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย.2549)

4.2.2 ผลงานที่เป็นผลงานของพรรค

1) ด้านเศรษฐกิจ

“อย่างบ้านเกิดผมพี่น้องประชาชนทำมาหากินอยู่ในที่ดินทุ่งสงวนเลี้ยงสัตว์ประมาณ 6 พันไร่ ปรากฏว่าเขาไม่มีสิทธิ์ได้เป็นเจ้าของที่ดินนั้น ที่จะแก้ได้นั้นคือแก้กฎหมายที่ออกนโยบาย จนกระทั่งพรรคประชาธิปัตย์ออกนโยบาย ส.ป.ก. ก็มีเอกสาร ส.ป.ก.” (นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย.2549)

“กินนโยบายพรรคใด เช่น กองทุนหมู่บ้าน โครงการ SML สามารถพูดได้ตลอดเลยนะเพราะประสบผลสำเร็จเป็นที่พอใจของประชาชนมาก” (นายเกรียง กัลป์ตินันท์, สัมภาษณ์, 27 พ.ย.2549)

“นโยบายของพรรคเราเป็นนโยบายที่เด่นเกือบทุกนโยบาย เราก็เลือกเอาที่ชาวบ้านในเขตเราชอบมากที่สุดมาพูดคุยกับเขา อย่างชุมชนแออัดแถวนี้เขาชอบกองทุนหมู่บ้านเราก็คุยกับเขาเรื่องนี้แล้วเราก็แทรกเรื่องอื่นๆ ไปด้วย ทั้งเรื่องใช้หนี้ IMF อย่างนี้” (นางพิมพ์ จันทร์ประสงค์, สัมภาษณ์, 7 ธ.ค.2549)

“ทุกวันนี้ เวลาพูดถึงกองทุนหมู่บ้าน ทุกคนก็จะนึกถึงท่านทักษิณกับพรรคไทยรักไทย” (นายพินิจ จันทรสุรินทร์, สัมภาษณ์, 16 พ.ย. 2549)

2) ด้านการศึกษา

“หรือ การสนับสนุนในเรื่องของเยาวชนให้ได้รับการศึกษา นโยบายที่จะให้เยาวชนของชาติได้รับการศึกษาก็อยู่ที่นโยบายของรัฐบาลในการที่จะทุ่มเทงบประมาณหรือมีแผนงานการจัดการด้านการศึกษาของชาติ ก็จะสามารถช่วยเหลือได้” (นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย.2549)

“สมัยท่านชวนเป็น นายกฯท่านจะให้ความสำคัญกับการศึกษามากนะ อย่างเช่น โครงการนมโรงเรียน โครงการกู้ยืมเพื่อการศึกษา ก็เกิดขึ้นเพราะท่านชวน” (นายวิฑูรย์ นามบุตร, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

“ได้ส่งเสริมการศึกษาโดยโครงการเขียนเรียงความ หรือ 1 อำเภอ 1 ทุน เราก็ให้ไปเรียนถึงต่างประเทศเลยนะ” (นายพินิจ จันทรสุรินทร์, สัมภาษณ์, 16 พ.ย. 2549)

3) ด้านสวัสดิการและสาธารณสุข

“ผมว่าทุกวันนี้ชาวบ้านส่วนมากเขาชอบโครงการ 30 บาท กันนะ จากเดิมที่ต้องเสียค่ารักษาแพง มาเดี๋ยวนี้แค่ 30 บาทก็ไปหาหมอได้แล้ว” (นายพินิจ จันทรสุรินทร์, สัมภาษณ์, 16 พ.ย. 2549)

“เราก่อนทำมาก่อน 30 บาทอีก ถ้าคิดให้ดีๆ จะถูกกว่า 30 บาทนะ คือเราให้เหมาจ่ายรายครอบครัวปีละ 500 บาท ใช้สิทธิได้ 5 คนทั้งปี จะกี่ครั้งก็ได้ แต่ถ้าใช้ 30 บาท แคครอบครัวหนึ่งไปหาหมอ 20 ครั้งต่อปี ก็แพงกว่าของเรา แล้วผู้ด้อยโอกาสของเราก็ก็นำรักษาฟรี ฟรีจริงๆ นะ ไม่ต้องเสียอะไรเลย” (นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย. 2549)

“โครงการบ้านมั่นคง ทำแล้วก็ได้ผลดี ผมก็จะเข้าไปช่วยเขาโดยการให้คำปรึกษาอย่างเดียว ที่เหลือก็ให้เขาจัดการกันเอง ผมว่าชาวบ้านเขาค่อนข้างพอใจนะ” (นายเกรียง กัลป์ตินันท์, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

“สมัยท่านชวน ท่านเห็นความสำคัญของเด็ก ท่านก็เลยให้เด็กทุกๆ คนได้ทานนม โดยมีโครงการนมโรงเรียนเกิดขึ้น คือพรรคเราจะมองในจุดที่สร้างคนมากกว่าประชาชนนิยมนะ” (นายวิฑูรย์ นามบุตร, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

4) ด้านสังคม

“ให้การช่วยเหลือพวกเด็กๆ และผู้หญิงซึ่งเป็นสิ่งที่เราถนัดที่สุด โดยเสริมอาชีพให้เขามีรายได้เพิ่มขึ้น” (นางสาวกัญญา สิลปอาษา, สัมภาษณ์, 17 ธ.ค. 2549)

“นโยบายพรรคที่มีอยู่แล้ว เราก็ดูว่าในพื้นที่ชอบอันไหนเราก็เอาตัวนั้นมาใช้ อย่างปราบยาบ้าเนี่ย ชาวบ้านเขาชอบมากนะสังคมก็สงบสุขขึ้นด้วย” (นางพิมพ์ จันทรประสงค์, สัมภาษณ์, 7 ธ.ค. 2549)

“เวลาพูดถึงพรรคไทยรักไทย ชาวบ้านก็จะคิดถึง ปราบปรามยาเสพติด 30 บาทรักษาทุกโรค ซึ่งอันนี้นอกจากจะเป็นผลงานของพรรคแล้ว มันก็เป็นผลงานของทุกๆ คนในพรรคเหมือนกัน เพราะพรรคจะดำเนินกิจกรรมก็ต้องอาศัยสมาชิกพรรคมาทำร่วมกัน” (นายเกรียง กัลป์ตินันท์, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

5) ด้านการเมือง

“ผมต่อสู้และเรียกร้องในความไม่ถูกต้องชอบธรรม และผมฟ้อง กกต. ศาลพิพากษากกต. แล้วเค้าก็หลุดพ้นจากตำแหน่ง” (นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย. 2549)

4.3 วิถีชีวิต

ประกอบไปด้วยความเป็นอยู่ต่าง ๆ การประพฤติปฏิบัติตน การวางกรอบในการดำเนินชีวิตของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การพบปะและการมีส่วนร่วมกับประชาชนในพื้นที่นั้น ๆ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

“ชาวบ้านมีงานวัดบ้าง งานศพบ้าง หรืองานกฐินเราก็ไปร่วมงานกับเขา”

(นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย.2549)

“งานเทศกาล มีงานบวช งานบุญ งานแต่ง งานประเพณี เจ้าเชิญเรามาบอกเรา เราต้องไปให้ได้” (นายวิฑูรย์ นามบุตร, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

“ถ้าเราไม่มีธุระอื่นที่จำเป็นจริงๆ อย่างงานบุญประเพณี ไม่ว่าจะเป็น เจ้าพรรยา แท้เทียม งานพวกนี้เราต้องไปให้ได้” (นางพิมพ์า จันทรประสงค์, สัมภาษณ์, 7 ธ.ค.2549)

“แถวอีสานนี้ เวลาในงานศพเขาก็จัดกันที่บ้าน มีคนมาฟังพระ มาร่วมงาน เราก็ไปร่วมงานกับเขา บางทีเจ้าของงานเห็นเรามา เขาก็ดีใจ เขาก็จะให้เราพูดคุยกับประชาชนที่มางาน” (นายเกรียง กัลป์ตินันท์, สัมภาษณ์, 27 พ.ย.2549)

“มันแสดงออกถึงชีวิตคนท้องถิ่น ชาวบ้านเขาจะนึกถึงผู้แทน เขาเชิญมาเราก็ต้องไป อันนี้สำคัญมากๆ นะ” (นายพินิจ จันทรสุรินทร์, สัมภาษณ์, 16 พ.ย. 2549)

4.4 คุณลักษณะส่วนตัวและความเป็นตัวของตัวเอง

ประกอบไปด้วยการมีเอกลักษณ์เป็นตัวของตัวเองของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ทั้งในการปฏิบัติหน้าที่ต่อส่วนรวมและการดำเนินชีวิตส่วนตัว โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.4.1 มีความเป็นอยู่เรียบง่ายและคิดค้น

“ใกล้ชิด ไม่มีอะไรดีเท่ากับความใกล้ชิด มีงานไปเห็นหน้า ชาวบ้านไม่มีความรู้สึกกลัวว่าแห้วหรือถูกทอดทิ้งหรืออยู่ห่างไกลกับผู้แทน สำคัญที่สุดก็คือความใกล้ชิดและต้องทำตัวคิดค้น” (นายวิฑูรย์ นามบุตร, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

“ต้องทำตัวให้ประชาชนเข้าพบง่ายเป็นอันดับแรกนะ แล้วจะต้องไม่ถือตัวด้วย” (นายพินิจ จันทรสุรินทร์, สัมภาษณ์, 16 พ.ย. 2549)

“อย่างเวลาไปพบชาวบ้าน เขาทำอะไรกันอยู่ หรือเขาทำอะไรกัน เราอย่าไปทำตัวอยู่เหนือเขา เราต้องทำตัวเหมือนๆ เขา เช่น เขานั่งล้อมวงกินข้าวกันอยู่ เราก็ไปนั่งล้อมวงกับเขาด้วย” (นายเกรียง กัลป์ตินันท์, สัมภาษณ์, 27 พ.ย.2549)

4.4.2 การมีใจรักบริการ

“เราก็มีทีมงานคอยออกคอยบริการให้ชาวบ้านเสมอ” (นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย.2549)

“ประตูบ้านผมเปิด 24 ชั่วโมง ชาวบ้านมาหาได้ตลอด”

(นายพินิจ จันทรสุรินทร์, สัมภาษณ์, 16 พ.ย. 2549)

“งานชาวบ้านเราต้องให้ได้ 90% เพราะไปไม่ได้ไม่หมดหรอก และที่เหลืออีก 10% ก็ให้ทีมงานไป” (นายวิฑูรย์ นามบุตร, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

“ชาวบ้านขอให้ช่วยเหลืออะไร ถ้าทำได้ก็ต้องทำ ทำไม่ได้ต้องอธิบายให้เขาเข้าใจ” (นายเกรียง กัลป์ตินันท์, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

4.4.3 การเป็นที่พึ่งให้คนอื่นได้

“พอถึงตอนนั้นชาวบ้านเขาก็จะรู้สึกว่าเขาอย่างเรา ถ้าเขามีปัญหาเขาพึ่งได้ ถ้าเราให้ความอบอุ่นกับเขาได้” (นายวิฑูรย์ นามบุตร, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

“เวลาชาวบ้านเขาเดือดร้อนเขาก็นึกถึงผู้แทนก่อนตำรวจซะอีกนะ” (นายพินิจ จันทรสุรินทร์, สัมภาษณ์, 16 พ.ย. 2549)

“ต้องทำให้ชาวบ้านเขาพึ่งเราได้ รับฟังทุกปัญหาของเขา” (นายเกรียง กัลป์ตินันท์, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

“การเป็นผู้แทนสิ่งสำคัญอันดับแรก ก็คือเราต้องเป็นที่พึ่งให้เขาได้นะ เวลาเขาเดือดร้อนมาหาเรา” (นางสาวกัญญา ศิลปอาชา, สัมภาษณ์, 17 ธ.ค. 2549)

“บางทีเล็กๆ หาทิเรียนไม่ได้ เขาก็ต้องวิ่งมาหาเรา” (นางพิมพ์ จันทรประสงค์, สัมภาษณ์, 7 ธ.ค. 2549)

“ในยามที่เขาเดือดร้อน เราต้องเป็นที่พึ่งให้เขาได้ทันที” (นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย. 2549)

4.4.3 การมีความขยันหมั่นเพียร

“แต่ถ้าหากว่าได้รับเชิญให้ไปพูดให้กับเด็กนักเรียนฟัง ผมก็จะเล่าชีวิตของการต่อสู้ การขยันหมั่นเพียรความตั้งใจมันจะส่งผลดีในบั้นปลายให้กับเด็กนักเรียนทราบเสมอ” (นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย. 2549)

“ต้องขยันลงพื้นที่นะ จะเอาอยู่แต่ใน กรุงเทพฯ ไม่ได้” (นายเกรียง กัลป์ตินันท์, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

“ตัวเราเองต้องขยันก่อน เพื่อเป็นแบบอย่างให้คนอื่นฯ” (นางสาวกัญญา ศิลปอาชา, สัมภาษณ์, 17 ธ.ค. 2549)

“เป็น ส.ส. เขตต้องลงพื้นที่บ่อยๆ” (นายพินิจ จันทรสุรินทร์, สัมภาษณ์, 16 พ.ย. 2549)

4.4.3 การมีความสนใจใฝ่ศึกษา

“จนกระทั่งใกล้ๆ โรงเรียนเปิด พ่อก็ถามว่าจะเรียนต่อไหมในชั้นมัธยมผมก็บอกผมอยากเรียนต่อ” (นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย.2549)

“เป็นนักการเมืองต้องมีความรอบรู้ เราจึงต้องหมั่นหาความรู้ให้ตัวเองอยู่เสมอ และต้องพยายามศึกษาให้สูงๆ มากขึ้นไปอีก” (นางสาวกัญญา ศิลปอาชา, สัมภาษณ์, 17 ธ.ค. 2549)

4.4.4 การรักษาจริยธรรม รักษาศีล

“ผมบอกกับลูกน้องผม เพื่อนร่วมงานทุกคนว่า คนเป็นนักการเมือง จะต้องรักษาจริยธรรม รักษาศีล และมีความประพฤติน้อยกว่าพระหน่อยเดียวเท่านั้น จะทำตัวให้เหมือนกับบุคคลธรรมดาไม่ได้” (นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย.2549)

4.4.5 มีความอดทนและอดกลั้น

“เมื่อวันอาทิตย์ที่ผ่านมาผมไปงานศพ 9 โมง งานศพงานแรกที่ อ.ระโนด ปรากฏว่ามีชาวบ้านคนหนึ่งกินเหล้ามาเมาแต่เช้า แล้วก็บอกให้ถาวรมึงมาทำไมนั่งกับกูก่อน ผมบอกใจเย็นเดี๋ยวผมไปไหว้ศพก่อน เราต้องนั่งหนึ่งถึงสิบ ต้องมีหลักขันติ” (นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย.2549)

“เวลาคนในครอบครัวเราโค่นวิจารณ์ ก็ต้องอดทนนะถึงแม้มันจะไม่เป็นความจริง ต้องยอมรับว่าถ้าอยู่ในอาชีพนี้ ก็ต้องเกิดขึ้นเป็นธรรมดา (นางสาวกัญญา ศิลปอาชา, สัมภาษณ์, 17 ธ.ค. 2549)

4.4.6 การทุ่มเทและเสียสละ

“งานบางอย่างเราต้องทุ่มเท ต้องเสียสละเงินส่วนตัว เราก็ต้องทำ” (นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย.2549)

“ต้องมีเวลาให้กับชาวบ้านมากๆ นะ” (นายเกรียง กัลป์ตินันท์, สัมภาษณ์, 27 พ.ย.2549)

“อย่างตัวผม เขาเป็นว่าชีวิต 80% อยู่กับชาวบ้านทั้งนั้น” (นายวิฑูรย์ นามบุตร, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

“สิ่งที่เราทำให้เขา คิดกันว่าชาวบ้านเขาเข้าใจนะกับสิ่งที่เราได้พยายามทำงานให้เขาอยู่ตลอดเวลา (นางพิมพ์า จันทรประสงค์, สัมภาษณ์, 7 ธ.ค.2549)

4.4.7 มีความตรงไปตรงมา

“คุณพ่อคุณแม่ผมเป็นห่วงผม บอกว่าผมเป็นนักการเมืองค่อนข้างที่จะดูแลจริงเอาใจงั้นหน่อย มีอะไรพูดกันแบบตรงๆ แล้วก็ห่วงอยู่เสมอเดือนเสมอว่าให้หลายๆ บ้าง”
(นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย.2549)

สรุป การกำหนดสารในการสื่อสารเพื่อการสร้างภาพลักษณ์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีเป้าหมาย เพื่อต้องการให้ประชาชนหรือผู้รับสารได้รู้จักตัวตนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และต้องการให้เกิดความเห็นอกเห็นใจ รวมทั้งต้องการให้เห็นความสามารถของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยใช้การประเมินและการตัดสินใจเองจากเหตุและผลที่ได้รับ รวมทั้งก่อให้เกิดทัศนคติเชิงบวก โดยใช้ผลงานที่ประชาชนสามารถสัมผัสได้โดยตรงมานำเสนอ ตลอดจนรวมถึงการแสดงออกในด้านประวัติส่วนตัว ผลงานที่ได้ทำ วิถีชีวิตและการเข้าถึงของประชาชน รวมทั้งคุณลักษณะส่วนตัวของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ตารางที่ 4.5 แจกแจงความถี่การกำหนดสาร

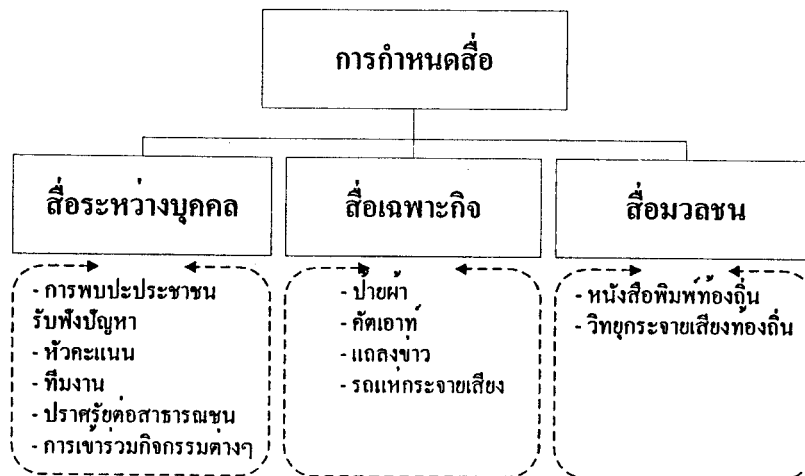
วัตถุประสงค์	ประเด็น	คำสำคัญ Keyword	ความถี่
เพื่อศึกษา	การกำหนดสาร	1. ประวัติส่วนตัว-----	7
การวางแผน		- เด็กวัด	1
การสร้าง		- ลูกชานาครอบครัวยากจน	1
ภาพลักษณ์ของ		- เคยเป็นนักการเมืองท้องถิ่น	2
สมาชิกสภาผู้		- ครอบครัวนักการเมือง	2
แทนราษฎร		- ข้าราชการเก่า	1
		2. ผลงาน-----	29
		2.1 ผลงานส่วนตัว-----	14
		- สาธารณูปโภคพื้นฐาน	4
		- ศึกษาดูงาน ทัศนศึกษา	1
		- สังคม	6
		- ด้านเศรษฐกิจ	1
		- ด้านการศึกษา	2
		2.2 ผลงานที่เป็นผลงานของพรรค -----	15
		- เศรษฐกิจ	4

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	ประเด็น	คำสำคัญ Keyword	ความถี่
เพื่อศึกษา	การกำหนดสาร	- การศึกษา	3
การวางแผน		- สวัสดิการและสาธารณสุข	4
การสร้าง		- สังคม	3
ภาพลักษณ์ของ		- การเมือง	1
สมาชิกสภาผู้เ		3. วิถีชีวิต-----	5
ทนราษฎร		- การดำเนินงานตามวิถีชาวบ้าน	5
		4. คุณลักษณะส่วนตัว-----	27
		- โก้ลัด ดิดดิน	3
		- มีใจรับบริการ	4
		- เป็นที่พึ่งให้คนอื่นได้	6
		- ขยันหมั่นเพียร	4
		- สนใจใฝ่ศึกษา	2
		- รักษาจริยธรรม รักษาศีล	1
		- มีความอดทนและอดกลั้น	2
		- ทุ่มเท เสียสละ	4
		- ตรงไปตรงมา	1

5. การกำหนดสื่อ

จากการศึกษาในเรื่องการกำหนดสื่อที่ใช้ในกระบวนการสื่อสารเพื่อการสร้างภาพลักษณ์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีการใช้สื่อ 3 ประเภท สื่อระหว่างบุคคล สื่อเฉพาะกิจ และสื่อมวลชน

ภาพที่ 4.7 การกำหนดสื่อ

ซึ่งอธิบายรายละเอียดได้ดังนี้

5.1 การสื่อสารระหว่างบุคคล มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1.1 ทีมงาน

“ผมก็จะมีคณะกรรมการบริหารสาขาพรรค 11 คน ก็ตั้งกระจายไปตามตำบลต่าง ๆ เพื่อให้เข้าถึงประชาชน นั่นคือตัวหลัก” (นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย.2549)

“ที่เหลืออีก 10% ก็ให้ทีมงานไปพบปะพูดคุยกับชาวบ้าน เพื่อให้ทราบถึงปัญหาต่าง ๆ ได้” (นายวิฑูรย์ นามบุตร, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

“ก็มีทีมงานคอยช่วยแรงอีกทีหนึ่ง เวลาเราไม่ว่าง อย่างน้อยก็เหมือนกับเป็นตัวแทนเราในการบริการประชาชน” (นายเกรียง กัลป์ตินันท์, สัมภาษณ์, 27 พ.ย.2549)

“ทีมงานที่ทำงานกับเรานี้ สามารถช่วยกันทำงานได้หมดทุกคน และมีความตั้งใจสูงมาก” (นายพินิจ จันทรสุรินทร์, สัมภาษณ์, 16 พ.ย. 2549)

“เจ้าหน้าที่ที่ทำงานกับเรา มีความพร้อมสามารถช่วยได้มากนะ เวลาต้องการให้เขาไปทำกิจกรรมกับชาวบ้านนะ” (นางพิมพ์พา จันทรประสงค์, สัมภาษณ์, 7 ธ.ค.2549)

“เวลาเราลงพื้นที่ เราจะใช้คนค่อนข้างมาก เพื่อที่จะได้ไปพบประชาชนได้อย่างทั่วถึง เวลาเราไปหาเขาไม่เลือกจะไปหาคนนั้นคนนี้ เราไปหาเขา เขาก็ดีใจ พุนแรงเราได้พอสมควร” (นางสาวกัญญา ศิลปอาษา, สัมภาษณ์, 17 ธ.ค. 2549)

5.1.2 หัวคะแนน

“แล้วก็มีหัวคะแนนหลักอย่างน้อยหมู่บ้าน 5 คน ถึง 10 คน หัวคะแนนนี้จะสามารถสะท้อนความทุกข์ ความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนมายังผมได้” (นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย.2549)

“พรรคให้เราหาสมาชิกพรรคให้ เมื่อเราได้เข้ามาเป็นสมาชิกแล้ว เขาก็จะมาเป็นหัวคะแนนให้เราด้วย” (นายพินิจ จันทรสุรินทร์, สัมภาษณ์, 16 พ.ย. 2549)

“เวลาหัวคะแนนเขามีปัญหาเขาก็จะมาหาเราให้ช่วย เวลาเราหาเสียงเขาก็ช่วยเรามันเป็นวงจรอย่างนี้ละ” (นายเกรียง กัลป์ตินันท์, สัมภาษณ์, 27 พ.ย.2549)

“พวกมอเตอร์ไซด์รับจ้าง พวกจับแท็กซี่นี่เป็นผู้สนับสนุนที่ดีเลยละ เพราะเขาต้องเจอคนมาก” (นางพิมพ์า จันทรประสงค์, สัมภาษณ์, 7 ธ.ค.2549)

“เราต้องเข้าใจเป็นเบื้องต้นก่อนนะ คนแบบไหนเหมาะต่อการเป็นหัวคะแนน และสนับสนุนเรา หรือคนไหนเข้ามาแต่แสวงหาผลประโยชน์กับเรา อันนี้ต้องระวังให้ดี” (นายวิฑูรย์ นามบุตร, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

5.1.3 การพูดและปราศรัยต่อสาธารณะชน

“แม้แต่ถ้วยกฐินเสร็จ อยู่ระหว่างการตรวจยอดจำนวนเงิน เขาก็เปิดโอกาสให้เราปราศรัยในเวลา 10 นาที 15 นาที เพื่อให้ประชาชนได้รับทราบถึงแนวทางต่าง ๆ” (นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย.2549)

“ในการรณรงค์เราก็เป็นคนจัดกิจกรรม จัดเวทีปราศรัย จัดเวทีพบประชาชน พูดง่ายๆ ก็คือ มันก็ดีขึ้นและสามารถเข้าถึงชุมชนได้มากขึ้น” (นางสาวกัญญา ศิลปอาชา, สัมภาษณ์, 17 ธ.ค. 2549)

“บางทีเจ้าของงานเขาเห็นเรามาเขาก็ดีใจ เขาก็จะให้เราพูดคุยกับประชาชน ที่มางานและประชาชนก็เต็มใจต้อนรับด้วยนะ” (นายเกรียง กัลป์ตินันท์, สัมภาษณ์, 27 พ.ย.2549)

5.1.4 การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ

“เช่น มีงานเทศกาล มีงานบวช งานบุญ งานแต่ง งานประเพณี ถ้าเชิญเรามาบอกเรา ที่บอกเรามาขอให้ไปให้ได้ 90% เพราะไปได้ไม่หมดหรอก แต่อย่างน้อยต้องพยายามไปมีส่วนร่วมให้ได้” (นายวิฑูรย์ นามบุตร, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

“ชาวบ้านมีงานวัดบ้าง งานศพบ้าง หรืองานกฐินเราก็ไปร่วมงานกับเขา มีน้ำใจไปพบไปหารับทราบปัญหาของเขา” (นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย.2549)

“ถ้าเราไม่มีฐานะอื่นที่จำเป็นจริงๆ อย่างงานบุญประเพณี ไม่ว่าจะป็น
เข้าพรรษา แห่เทียน งานพวกนี้เราต้องไปให้ได้ และสามารถเข้าถึงประชาชนจำนวนมากด้วย”
(นางพิมพ์า จันทรประสงค์, สัมภาษณ์, 7 ธ.ค.2549)

“แถวอีสานนี้ เวลาถึงงานศพเขาก็จัดกันที่บ้าน มีคนมาฟังพระ มาร่วมงาน
เราก็ไปร่วมงานกับเขา บางทีเจ้าของงานเขาเห็นเรามาเขาก็ตั้งใจให้การต้อนรับอย่างดี”
(นายเกรียง กัลป์ตินันท์, สัมภาษณ์, 27 พ.ย.2549)

“มันแสดงออกถึงชีวิตคนที่อดทน ชาวบ้านเขาจะนึกถึงผู้แทน เขาเชิญมาเรา
ก็ต้องไป อันนี้สำคัญมากๆ ในด้านจิตวิทยานะ” (นายพินิจ จันทรสุรินทร์, สัมภาษณ์, 16 พ.ย. 2549)

5.1.5 การพบปะรับฟังปัญหาของประชาชน

“คนในพื้นที่นั้นจะอำเภอดียวกันชกกันตึกกัน เราก็ไปประสานงานทำหน้าที่
ประนีประนอมเป็นคนกลางคอยไกล่เกลี่ยให้เขา” (นายวิฑูรย์ นามบุตร, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

“เป็นส.ส.แล้วก็อยู่แต่กรุงเทพอย่างเดียวไม่ได้ ต้องหมั่นลงพื้นที่ เพื่อจะได้
รับทราบปัญหาของชาวบ้านได้” (นายเกรียง กัลป์ตินันท์, สัมภาษณ์, 27 พ.ย.2549)

“ท่านชวนนี้เมื่อก็ยังไม่ยอม ถาวรลงไปดูพี่น้องประชาชน 3 จังหวัดชายแดน
ภาคใต้บ้างนะ เพราะว่าปัญหาเยอะมาก” (นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย.2549)

“เวลาเราลงพื้นที่เราก็จะไปหาหัวหน้าและประชาชนคนธรรมดาทั่วไป
เพื่อให้ทราบถึงปัญหาของเขา” (นางพิมพ์า จันทรประสงค์, สัมภาษณ์, 7 ธ.ค.2549)

5.2 สื่อเฉพาะกิจ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.2.1 การใช้ป้ายผ้า และ คัดเอาท์

“ก็จะใช้ ป้ายผ้า บางทีก็ คัดเอาท์ เวลาที่เราต้องการให้ชาวบ้านมาร่วม
กิจกรรมกับเรา เห็นชัดและประหยัดดีด้วยนะ” (นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย.2549)

“ส่วนมากจะเป็นป้ายผ้านะ เวลาที่เราจะไปจัดยุ่งนะ เราก็ติดบอกพี่น้อง
ประชาชนว่าเราจะไปวันไหน เวลาไหน เขาจะได้เตรียมพร้อมไว้ก่อน” (นางพิมพ์า จันทรประสงค์,
สัมภาษณ์, 7 ธ.ค.2549)

“เวลาจะทำกิจกรรม ป้ายผ้านี้จะดีที่สุด ประหยัดและสะดวก ชาวบ้านเขาชอบ
เพราะมันกันแดดได้” (นายเกรียง กัลป์ตินันท์, สัมภาษณ์, 27 พ.ย.2549)

“ก็พื้นที่ๆ ไม่มีอะไรมา บางทีก็ป้ายผ้า บางทีก็คัดเอาท์เล็กๆ นะ ไม่ใช่
ใหญ่โตอะไรมากมาย คือเราจะทำอะไรก็ต้องบอกให้ชาวบ้านเขาทราบ เป็นเรื่องธรรมดาอยู่แล้ว
และชาวบ้านสามารถจดจำได้ง่ายด้วย” (นายพินิจ จันทรสุรินทร์, สัมภาษณ์, 16 พ.ย. 2549)

5.2.2 การจัดแสดงข่าว

“ก่อนจะมีกิจกรรม เราก็จัดแสดงข่าวก่อน เพื่อให้สื่อมวลชนเขาเอาไปขยายต่อ จะได้รับทราบกันเป็นวงกว้างและเป็นข้อมูลที่เหมือน ๆ กันด้วยนะ” (นางสาวกัญญา ศิลปอาชา , สัมภาษณ์, 17 ธ.ค. 2549)

5.2.3 การจัดสรรแห่งกระจายเสียง

“ก็มีรถ 5-6 คันไว้คอยบริการมีทีมงาน มีติดเครื่องเสียงไว้ตลอด เวลาจะใช้ประกาศอะไรก็เอามาใช้ได้เลย สามารถดึงดูดประชาชนรอบด้านได้เป็นอย่างดี” (นายวิฑูรย์ นามบุตร, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

“บางช่วงถ้าต้องการใช้รถแห่ ก็จะไปเช่าเอา เพราะถูกกว่าซื้อไว้เอง และไม่ต้องเสียค่าดูแลบำรุงรักษาด้วยนะ” (นายเกรียง กัลป์ตินันท์, สัมภาษณ์, 27 พ.ย.2549)

5.3 สื่อมวลชน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.3.1 สื่อหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นและระดับประเทศ

“ตัวอย่างก็คือ สมมุติครบรอบการตั้งโรงเรียนที่ปีนี้ เราก็จะแสดงความยินดีผ่านทางหนังสือพิมพ์ แะท้องถิ่นนะ หนังสือพิมพ์ระดับชาติไม่ไหว ค่าใช้จ่ายสูง และที่สำคัญชาวบ้านในท้องถิ่นนั้นก็ได้รับรู้โดยตรงเลย” (นายพินิจ จันทรสุรินทร์, สัมภาษณ์, 16 พ.ย. 2549)

“บางโอกาสที่สำคัญๆ เราก็ซื้อโฆษณาที่หน้าหนังสือพิมพ์เหมือนกัน แต่ไม่ได้มากมายอะไร ส่วนมากจะนำเสนอในภาพรวมของพรรคซึ่งก็มีตัวเราอยู่ด้วยและประชาชนก็ให้เห็นนะ” (นางสาวกัญญา ศิลปอาชา , สัมภาษณ์, 17 ธ.ค. 2549)

“หลายๆ ครั้งที่เราเปิดประเด็นขึ้นมาหนังสือพิมพ์เขาก็เอาไปเล่นกัน เลยทำให้ชาวบ้านได้รับข้อมูลไปด้วย” (นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย.2549)

“ถ้าเราเลือกเล่นถูกจังหวะ ถูกประเด็น ทั้งหนังสือพิมพ์ใหญ่ๆ หรือเล็กๆ ที่เป็นท้องถิ่น เขาก็เอาไปเล่นและทำให้ข่าวสารนั้นกระจายเป็นวงกว้าง รับทราบกันได้ทั่วไป” (นายวิฑูรย์ นามบุตร, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

5.3.2 สื่อวิทยุกระจายเสียงท้องถิ่นและวิทยุกระจายเสียงหลัก

“อย่างเช่น ถ้าเราจัดกีฬา บางครั้ง ระยะเวลากระชั้นชิด แต่เราต้องการกระจายข่าวเร็วๆ เราก็จำเป็นต้องใช้วิทยุ เพื่อให้คนในท้องถิ่นนั้นมาร่วมงานกันมาก ๆ” (นายพินิจ จันทรสุรินทร์, สัมภาษณ์, 16 พ.ย. 2549)

“เราก็มีเครือข่ายวิทยุชุมชน ก็มีช่วยเหลือกันอยู่ บางครั้งก็ให้บอกข่าวบุญข่าวการกุศลบ้าง เพื่อให้ชาวบ้านได้ร่วมกันทำบุญด้วย” (นายเกรียง กัลป์ตินันท์, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

“อยู่ที่ความตั้งใจจริงในการทำงานและอยู่ที่คนเรานั้นทำแล้วเกิดประโยชน์กับพี่น้องประชาชนทั้งประเทศหรือไม่ แล้วพี่น้องประชาชนจะรู้จักเอง วิทยุหนังสือพิมพ์โทรทัศน์ก็นำเรื่องของเราไปเสนอเอง” (นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย.2549)

“เวลาที่สังคมมีประเด็นอะไรที่สำคัญๆ ในเรื่องที่เราจะออกมาแสดงความคิดเห็น อย่างเช่น วิทยุ เขาขอสัมภาษณ์เรา เราก็ตกลง” (นางสาวกัญญา ศิลปอาชา, สัมภาษณ์, 17 ธ.ค. 2549)

สรุป การกำหนดสื่อในการสร้างภาพลักษณ์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีเป้าหมาย คือ ให้ประชาชนสามารถมีช่องทางในการรับข่าวสารให้ได้มากที่สุด เร็วที่สุด ง่ายที่สุด และเข้าใจได้ เท่าที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีช่องทางอยู่ และประชาชนมีช่องทางในการรับได้ เช่นเดียวกัน โดยสื่อที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใช้นั้นมี 3 อย่างคือ สื่อบุคคล สื่อเฉพาะกิจ และสื่อมวลชน

ตารางที่ 4.6 แจกแจงความถี่การกำหนดสื่อ

วัตถุประสงค์	ประเด็น	คำสำคัญ Keyword	ความถี่
เพื่อศึกษา	การกำหนดสื่อ	1. การสื่อสารระหว่างบุคคล -----	23
การวางแผน		- ทีมงาน	6
การสร้าง		- หัวคะแนน	5
ภาพลักษณ์ของ		- การพูดและปราศรัยต่อสาธารณะชน	3
สมาชิกสภาผู้		- การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ	5
แทนราษฎร		- การพบปะรับฟังปัญหาของประชาชน	4
		2. สื่อเฉพาะกิจ-----	7
		- ป้ายผ้า และ คัดเอาท์	4
		- แอลงข่าว	1
		- รถแห่กระจายเสียง	2
		3. สื่อมวลชน-----	8
		- หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นและระดับประเทศ	4
		- วิทยุกระจายเสียงท้องถิ่นและหลัก	4

6. การกำหนดงบประมาณ

จากการศึกษาในเรื่องการกำหนดงบประมาณที่ใช้ในกระบวนการสื่อสารเพื่อการสร้างภาพลักษณ์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่า การกำหนดงบประมาณมีความสำคัญอย่างมากในการทำให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทราบว่าโครงการแต่ละโครงการมีประมาณการรายจ่ายเป็นเงินมากหรือน้อยอย่างไร และสามารถวางแผนการสนับสนุนงบประมาณสำหรับโครงการต่างๆ เป็นการล่วงหน้า นอกจากนี้ยังสามารถควบคุมค่าใช้จ่ายให้อยู่ในกรอบที่ตั้งไว้ รวมถึงการใช้งบประมาณได้อย่างคุ้มค่า มีประสิทธิภาพ และมีความยืดหยุ่นต่อสถานการณ์นั้น ๆ ดังเช่น

6.1 งบรายจ่ายรายเดือน

“หลักๆ ก็จะมีค่าแรง ค่าเครื่องใช้สำนักงาน เดือนหนึ่งๆ ผมจะมึงบไว้ให้เขาประมาณ 80,000 บาท นะ รวมค่าแรงแล้ว” (นายพินิจ จันทรสุรินทร์, สัมภาษณ์, 16 พ.ย. 2549)

“ช่วงที่เราเป็นส.ส.เราก็มีเงินเดือนของส.ส. เราก็มีสวัสดิการ มีผู้ช่วย เรามีผู้ช่วยเยอะ สมมติว่าเงินเดือนผู้ช่วยเดือนละ 50,000 บาทเราไม่ได้ให้คนละ 10,000 นะ มี 10 คนก็แบ่งไปคนละ 5,000 บาท กระจายกันไป ค่าใช้จ่ายภายในสำนักงานก็มีให้อีกส่วนหนึ่ง” (นายวิฑูรย์ นามบุตร, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

“ส่วนมากก็วันละ 200 ไม่เกิน 300 บาท ต่างจังหวัดค่าแรงก็ประมาณนี้ละ เจ้าหน้าที่ประจำก็มีอยู่แค่ 2 คนเอง” (นายเกรียง กัลป์ตินันท์, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

“ส่วนตัวเองไม่มีเจ้าหน้าที่มาก จะมีเลขานุการคนเดียว เดือนหนึ่งค่าใช้จ่ายไม่เกิน 15,000 บาท ที่เหลือทางพรรคเขาจัดการให้ละ” (นางสาวกัญญา ศิลปอาชา, สัมภาษณ์, 17 ธ.ค. 2549)

“มีเจ้าหน้าที่ประจำอยู่ที่ศูนย์ประสานงาน นะ 3-4 คน ให้ค่าตอบแทนเขาเป็นรายเดือนไม่มากมายอะไรหรอก คนละ 8,000-9,000 บาท เอง” (นางพิมพ์า จันทรประสงค์, สัมภาษณ์, 7 ธ.ค. 2549)

6.2 งบฉุกเฉิน

“ผลกระทบจากการอภิปรายไม่ไว้วางใจบางครั้งก็ต้องจ่ายเงินให้กับคนที่เราใช้งานแล้วเขาได้ผลกระทบในทางร้าย นับเป็นแสนๆ ก็มืออย่างเช่น คราวหนึ่งผมอภิปรายไม่ไว้วางใจคุณวันนอร์ว่าเป็นนักการเมืองที่ร้ายวามากผิดปกติ เยอะแยะหลายเรื่อง ปรากฏว่ามีเจ้าหน้าที่ของธนาคารคนหนึ่งซึ่งผมได้ใช้งาน ซึ่งจริงๆ แล้วผมใช้งานเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นหน่วยงานรัฐ Search เข้าไปว่าคนใกล้ชิดของคุณวันนอร์คนหนึ่งมีเงินก้อนหนึ่งอยู่ในธนาคารก่อนที่จะอภิปรายเรื่องนี้ ผมก็ต้องการให้แน่ใจว่ายังมีเงินก้อนนั้นอยู่ในบัญชีธนาคาร ผมก็ให้เจ้าหน้าที่ธนาคารของรัฐคนหนึ่งดูข้อมูลเข้าไป แต่เค้าใช้ Password แล้วเค้า Print ตัวเลขยอดบัญชีเงินฝากพร้อมด้วยตัวเลขบัญชี เมื่อ

ผมอภิปรายเสร็จคุณวันนอร์ก็รู้ว่าต้องมีเจ้าหน้าที่ภายในมาให้ข้อมูลผม เขาก็สั่งกรรมการผู้จัดการ เช็คว่าใช้ Password ของใครก็รู้ว่าเจ้าหน้าที่คนนี้ ก็ตั้งกรรมการสอบหาว่าเอาความลับลูกค้านามาเปิดเผย แต่ปรากฏว่าทั้งสามมีและกรรยาคลุ้มมาก กรรยาเค้ามียี่ห้อ ห้องแรกได้ประมาณ 2 เดือนเศษ เนื่องจากความเครียดความกลุ้มทำให้เค้าแท้ง การแก้ไขเยียวยาให้กับครอบครัวนี้ก็ต้องมี หลังจากถูกตั้งกรรมการสอบแล้ว ผมก็ให้คนไปช่วยพูดคุยกับประธานคณะกรรมการสอบ และกรรมการขอให้เมตตาเด็ก เขาก็มีการตัดเงินเดือนเป็นระยะเวลา 1 ปี 10% ผมก็ต้องให้การเยียวยาเค้า ซึ่งการให้การเยียวยากับคนที่เราใช้งานแล้วเค้าได้รับความเดือดร้อนจากการที่ทำงานให้กับเราเฉพาะงานนี้ก็หลายแสน ผมก็ต้องรับผิดชอบ” (นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย.2549)

“แต่รายจ่ายจรมันคำนวณไม่ได้มันเยอะ บางทีเขาจัดงานเทศกาล งานประเพณี งานสังคม งานบุญ งานบวช งานแต่ง” (นายวิฑูรย์ นามบุตร, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

“ต้องประมาณไว้ล่วงหน้าเลยนะ ว่าเดือนหนึ่งจะมีชักรักงาน พวกงานแต่ง งานบวช พวกนี้ ค่าใช้จ่ายมากพอสมควร” (นายเกรียง กัลป์ตินันท์, สัมภาษณ์, 27 พ.ย.2549)

“เวลาคนสนิทที่ช่วยเหลือกันอยู่ เขามีปัญหาเราก็ต้องช่วยเหลือเขา” (นายพินิจ จันทรสุรินทร์, สัมภาษณ์, 16 พ.ย. 2549)

สรุป การกำหนดงบประมาณในการวางแผนในการสร้างภาพลักษณ์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีความสัมพันธ์กับการดำเนินงานในด้านต่างๆ และจะต้องกำหนดงบประมาณให้สามารถดำเนินงานและบริหารจัดการภายในอยู่ได้ตลอดเวลา โดยเฉพาะงบประมาณในการบริหารจัดการรายเดือน และจะต้องมีงบประมาณเตรียมพร้อมไว้อีกส่วนหนึ่งสำหรับกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นต้องใช้เงิน

ตารางที่ 4.7 แจกแจงความถี่การกำหนดงบประมาณ

วัตถุประสงค์	ประเด็น	คำสำคัญ Keyword	ความถี่
เพื่อศึกษา	การกำหนด	- งบประมาณ	5
การวางแผน	งบประมาณ	- งบฉุกเฉิน	4
การสร้าง			
ภาพลักษณ์ของ			
สมาชิกสภาผู้			
แทนราษฎร			

7. การกำหนดวิธีการติดตามประเมินผล

จากการศึกษาในเรื่องการกำหนดวิธีการติดตามประเมินผลที่ใช้ในกระบวนการสื่อสารเพื่อการสร้างภาพลักษณ์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีการติดตามประเมินผลอยู่เป็นระยะ ๆ ตลอดระยะเวลาที่ดำเนินงานทางด้านการเมือง เป็นการประเมินผลตามวิถีธรรมชาติ ซึ่งในการประเมินนั้น จะทำการประเมินจากการสัมผัสข้อมูลโดยตรง ทั้งการลงพื้นที่ไปช่วยแก้ปัญหา การรับเรื่องร้องเรียน การไปร่วมงานกิจกรรมต่างๆ การพูดคุยกันภายในทีมงาน

“เวลาเราประชุม ก็จะพูดคุยกันทุกเรื่อง ทั้งปัญหาภายใน การดำเนินงานภายใน ว่าขาดตกบกพร่องตรงไหน แล้วก็เอามาปรับปรุงแก้ไขกันไป” (นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย.2549)

“ไม่มีอะไรมาก ทำงานกันก็เห็นๆ กันอยู่อันไหนทำแล้วไม่ดี ก็คอยช่วยๆ คู่มือก็เอามาปรับกัน” (นายพินิจ จันทรสุรินทร์, สัมภาษณ์, 16 พ.ย. 2549)

“เมื่อทีมงานได้รับปัญหามา เราก็มาคุยก็ มาดูกันภายในอีกที ว่ามีจุดไหนที่ทำให้งานเรามีปัญหา ช่วยกันดูบางครั้ง ในบางเรื่องคนที่ทำงานอาจจะผิดพลาดได้” (นายวิฑูรย์ นามบุตร, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

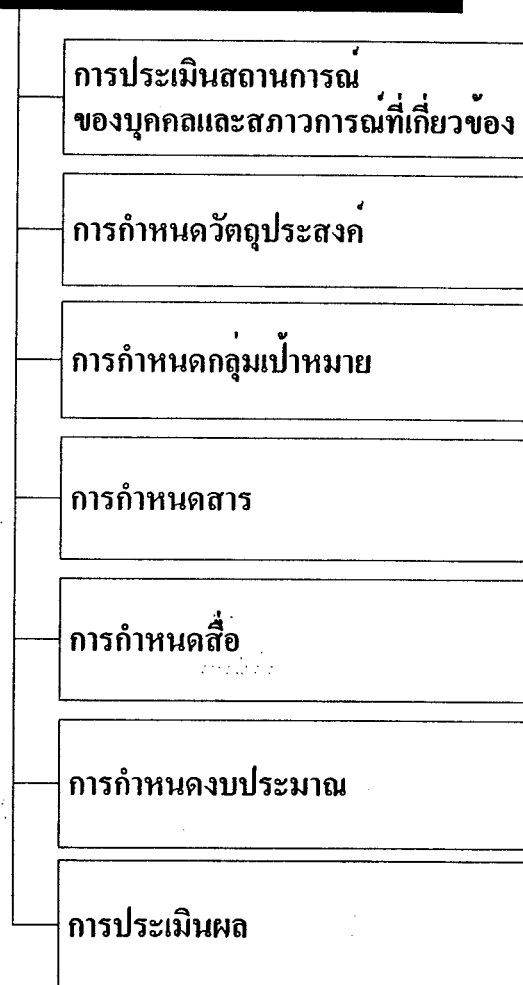
“ส่วนเราก็สอบถามจากคนใกล้ชิดเขาบ้าง ก็สอบถามเขาดูเรื่อยๆ เป็นช่วงๆ นะ” (นายเกรียง กัลป์ตินันท์, สัมภาษณ์, 27 พ.ย.2549)

“เป็นการพูดคุยกัน มากกว่า ใครมีปัญหาอย่างไรก็เอามาว่ากัน” (นางพิมพ์พา จันทรประสงค์, สัมภาษณ์, 7 ธ.ค.2549)

สรุป การกำหนดวิธีการติดตามประเมินผลของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ทำการประเมินผลอย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลาที่ทำงานการเมือง เป็นการประเมินควบคู่ไปกับการทำงานและประเมินในขณะที่ได้ปฏิบัติงานจริง

สรุป การวางแผนการสร้างภาพลักษณ์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

การวางแผนการสร้างภาพลักษณ์ ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ภาพที่ 4.8 การวางแผนการสร้างภาพลักษณ์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

1. การประเมินสถานการณ์ของบุคคลและสภาวการณ์ที่เกี่ยวข้อง พบว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบ่งการประเมินสถานการณ์ของบุคคลและสภาวการณ์ที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งออกเป็น การวิเคราะห์จุดแข็ง (Strengths) การวิเคราะห์จุดอ่อน (Weaknesses) การวิเคราะห์ภาวะคุกคามที่เป็นอุปสรรค (Threats) และการวิเคราะห์โอกาส (Opportunities)
2. การกำหนดวัตถุประสงค์ พบว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบ่งการกำหนดวัตถุประสงค์โดยแบ่งออกเป็น วัตถุประสงค์ที่เน้นถึงผลกระทบ และวัตถุประสงค์ที่เน้นผลลัพธ์

3. การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย พบว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบ่งการกำหนดกลุ่มเป้าหมาย โดยแบ่งออกเป็น กลุ่มผู้รับสารตามลักษณะวิชาชีพ กลุ่มผู้รับสารตามพื้นที่ และกลุ่มผู้รับสารที่เป็นผู้นำ

4. การกำหนดสาร พบว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบ่งการกำหนดสาร โดยแบ่งออกเป็น ประวัติส่วนตัว ผลงานที่ผ่านมา คุณลักษณะส่วนตัว และความหมายที่สะท้อนวิถีชีวิต

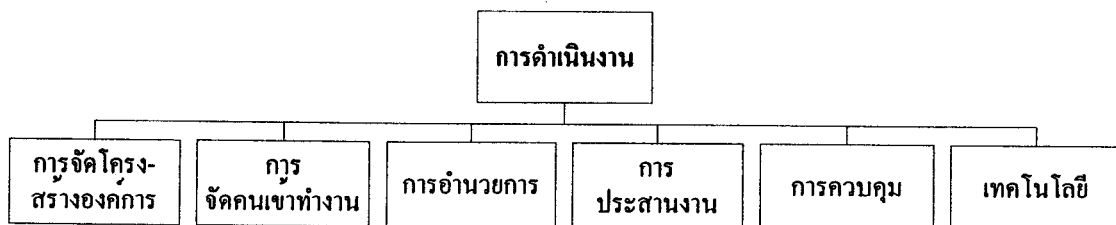
5. การกำหนดสื่อ พบว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบ่งการกำหนดสื่อ โดยแบ่งออกเป็น สื่อสารระหว่างบุคคล สื่อเฉพาะกิจ และสื่อมวลชน

6. การกำหนดงบประมาณ พบว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีการกำหนดงบประมาณ เป็นงบบริหารงานรายเดือนและงบฉุกเฉิน

7. การกำหนดวิธีการติดตามประเมินผล พบว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ทำการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง ควบคู่ไปกับการทำงาน

ตอนที่ 3 การดำเนินงานการสร้างภาพลักษณ์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

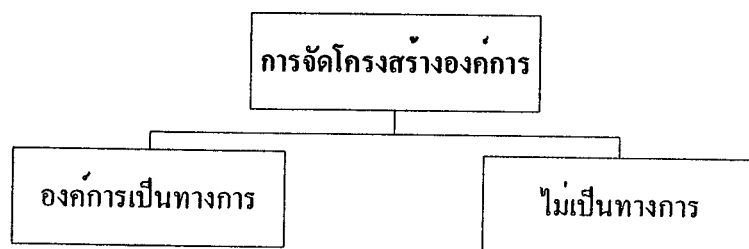
การศึกษาคำเนินงานการสร้างภาพลักษณ์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพื่อต้องการทราบว่า มีกระบวนการสร้างภาพลักษณ์ใดบ้างที่นำมาใช้ในการดำเนินงานการสร้างภาพลักษณ์ครั้งนี้ ซึ่งในการดำเนินงานการสร้างภาพลักษณ์นั้นจำเป็นต้องนำหลักการบริหารจัดการเข้ามาเป็นหัวใจหลัก เนื่องจากกระบวนการสร้างภาพลักษณ์มีความซับซ้อน ซึ่งเป็นการยากที่คนเพียงคนเดียวจะสามารถทำได้ทั้งหมด นอกจากนี้กระบวนการสร้างภาพลักษณ์ ยังเป็นที่รวมของคนจำนวนมาก การากก็มาก จึงจำเป็นต้องนำการบริหารจัดการมาใช้ประกอบเพื่อให้งานเกิดความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งในการศึกษานี้ได้นำแนวคิดในด้านการจัดโครงสร้างองค์กร การจัดคนเข้าทำงาน การอำนวยการ การประสานงาน การควบคุม และเทคโนโลยี

ภาพที่ 4.9 การจัดองค์การในกระบวนการสร้างภาพลักษณ์

1. การจัดโครงสร้างองค์การ

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้พบว่า การจัดโครงสร้างองค์การที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ใช้ในกระบวนการสร้างภาพลักษณ์ ได้แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ การจัดองค์การแบบเป็นทางการ และการจัดองค์การแบบไม่เป็นทางการหรือองค์การเสมือน

ภาพที่ 4.10 การจัดโครงสร้างองค์การ

ซึ่งอธิบายรายละเอียดได้ดังนี้

1.1 องค์การแบบเป็นทางการ

เป็นองค์การที่จัดตั้งขึ้นอย่างมีแบบแผนและขอบเขตที่ชัดเจน มีการจัดโครงสร้างขององค์การตามหน้าที่ หรือบทบาทในการปฏิบัติงาน ซึ่งสามารถแสดงออกในรูปแบบแผนภูมิโครงสร้างองค์การ (Organization Chart) จากการศึกษพบว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีการจัดองค์การแบบเป็นทางการ 2 ระดับ คือ หัวหน้าศูนย์ประสานงาน และเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน ซึ่งมีการจัดตั้งศูนย์รณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง โดยมีการจัดโครงสร้างองค์การ 2 ระดับ คือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และทีมปฏิบัติงาน

“จะใช้กรรมการสาขาพรรคเป็นหลัก และกรรมการสาขาพรรคนั้นเราพูดคุยอยู่ตลอดเวลา” (นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย.2549)

“มีผู้อำนวยการศูนย์ มีพนักงาน มีเจ้าหน้าที่ต้อนรับแค่นี้ แต่ทุกคนสามารถพูดคุยกับผมได้” (นายวิฑูรย์ นามบุตร, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

“ก็ไม่มีอะไรมาก ทำงานกันเป็นแบบกันเอง แบบพี่ๆ น้องๆ นะ ก็มีคนรับผิดชอบเป็นเรื่อยๆ มีหัวหน้าศูนย์ประสานงาน มีพนักงานเหมือนกัน แต่ไม่เป็นทางการซักเท่าไร” (นายพินิจ จันทรสุรินทร์, สัมภาษณ์, 16 พ.ย. 2549)

“ไม่มีเป็นส่วนตัว มีเป็นส่วนกลางของพรรค ก็โครงสร้างการบริหารงานตามแบบพรรคการเมืองทั่วไป” (นางสาวกัญญา ศิลปอาชา, สัมภาษณ์, 17 ธ.ค. 2549)

“จะมีการจัดเป็นเรื่องเป็นราวก็เฉพาะในช่วงเลือกตั้ง ตอนนี้มีเพียงคนประสานงาน 2 คนเองค่ะ” (นางพิมพ์ จันทร์ประสงค์, สัมภาษณ์, 7 ธ.ค.2549)

“ตอนนี้ก็มีคนไว้คอยประสานงาน 5-6 คน ยังไม่ได้จัดโครงสร้างอะไรมาก มีแต่ช่วงเลือกตั้งถึงจะมีการจัดโครงสร้างซึ่งทางพรรคก็มาช่วยทำให้ด้วยนะ” (นายเกรียง กัลป์ตินันท์, สัมภาษณ์, 27 พ.ย.2549)

1.2 ไม่เป็นทางการหรือองค์การเสมือน

เป็นองค์การที่จัดตั้งขึ้นอย่างหลวมๆ มีการรวมตัวเป็นช่วงๆ บุคคลที่รวมตัวมีผลประโยชน์ร่วมกัน รวมตัวกันแล้วแยกย้ายกันทำงาน มีลักษณะการทำงานเป็นเครือข่าย ทุกๆ คนจะอยู่ในพื้นที่ของตนเอง ใช้สถานที่หรือที่พักของตนเองเป็นที่ทำงาน เมื่อมีการนัดหมายแล้วจึงจะมีการรวมตัวกัน

“จะมีหัวหน้าคณะหลักอย่างน้อยหมู่บ้าน 5 คน ถึง 10 คน จะอยู่ในพื้นที่เป็นหลัก เมื่อมีงานจำเป็นๆ จึงจะมารวมกันปรึกษาหารือกัน อย่างตอนเลือกตั้งเราก็จะมาประชุมปรึกษากันบ่อยขึ้น” (นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย.2549)

“อย่างหัวหน้าคณะปกติเขาก็ทำงานของเขาไป ไม่จำเป็นต้องมาอยู่กับเราตลอด เขามีปัญหาที่ปรึกษาเรา หรือเราจะมีอะไรให้เขาช่วยเหลือเราก็ไปหาเขา สำนักงานที่เป็นโครงสร้างมันจึงไม่จำเป็นอะไรมาก เหมือนกับเรามีสาขาอยู่ทั่วทั้งเขตของเรา โดยอาศัยหัวหน้าคณะนี้ล่ะ” (นายวิฑูรย์ นามบุตร, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

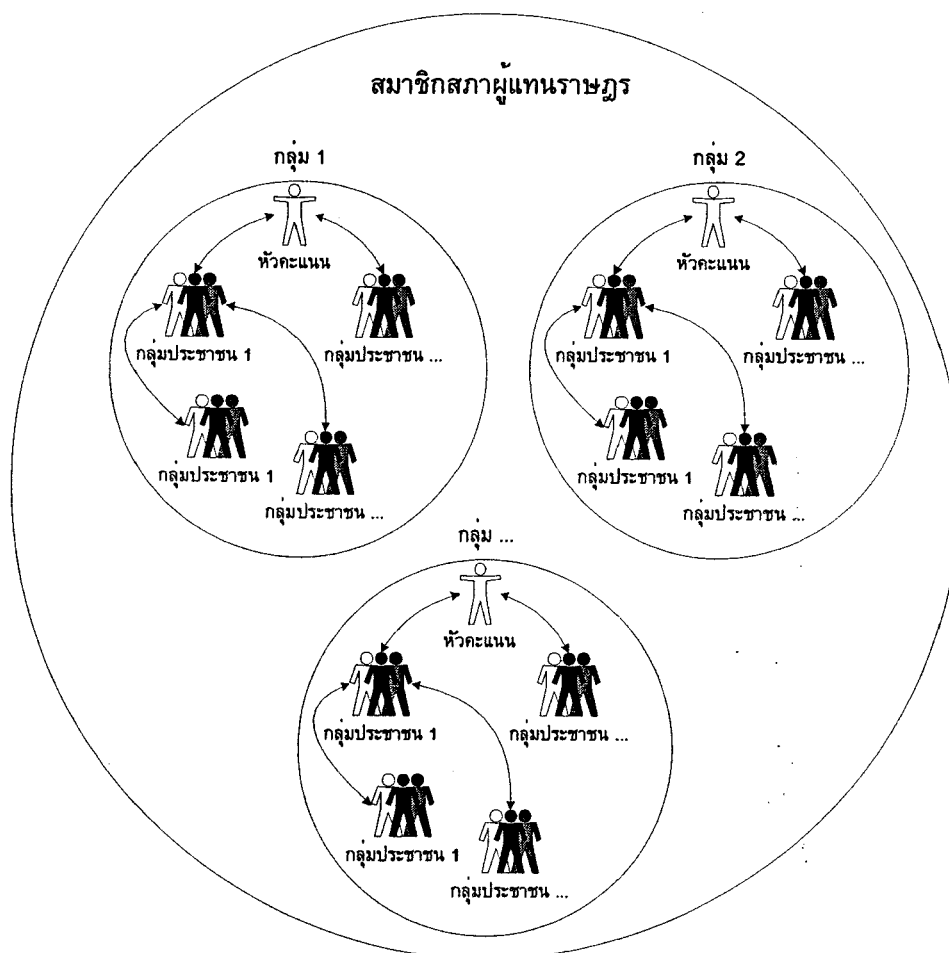
“ทางพรรคเราจะเน้นมาก เราจะให้แกนนำชุมชนที่มาร่วมทำงานกับเรานี้ ออกไปหาสมาชิกพรรคเพิ่มมากขึ้น ทางหนึ่งพรรคก็ได้สมาชิก ทางหนึ่งเราเองก็ได้รับการสนับสนุนจากชาวบ้าน พอถึงเวลาเลือกตั้งก็ไม่ต้องเหนื่อยมาก” (นายเกรียง กัลป์ตินันท์, สัมภาษณ์, 27 พ.ย.2549)

“เราจะใช้ความสัมพันธ์ส่วนตัวเสียมากกว่า ไม่มีองค์กรที่เป็นขั้นตอน บ้านของคนที่เราช่วยเหลือเรา ก็เปรียบเสมือนสำนักงานของเรานี่แหละ” (นายพินิจ จันทรสุรินทร์, สัมภาษณ์, 16 พ.ย. 2549)

“ถึงเวลาจะทำงานก็มาร่วมปรึกษากัน หลังจากนั้นก็แยกย้ายทำงานบ้านใครบ้านมัน ก็ให้เขาทำงานดูแลฐานเสียงแถวๆบ้านเขานั้นละ หรือหากยังไม่มีการอะไรต่างคนต่างแยกไปมีงานค่อยมารวมอีกที” (นางพิมพ์ จันทร์ประสงค์, สัมภาษณ์, 7 ธ.ค.2549)

สรุป การจัดโครงสร้างองค์การเป็นการจัดโครงสร้างแบบผสมผสาน มีทั้งแบบเป็นทางการ และแบบที่ไม่เป็นทางการหรือองค์การเสมือน โครงสร้างที่เป็นทางการจะมีระดับการ

ควบคุมแค่สองระดับ และมีลักษณะเป็นแบบแนวราบ ส่วนองค์การที่ไม่เป็นทางการจะเป็นอิสระ ไม่อยู่ภายใต้องค์การที่เป็นทางการ และทำงานในลักษณะที่เป็นเครือข่ายเชื่อมต่อกันไป

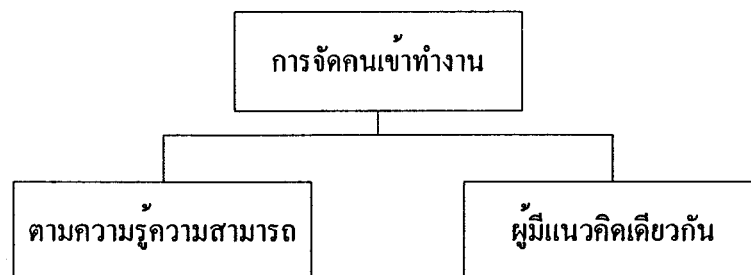
ภาพที่ 4.11 โครงสร้างไม่เป็นทางการ

ตารางที่ 4.8 แจกแจงความถี่การจัดองค์การ

วัตถุประสงค์	ประเด็น	คำสำคัญ Keyword	ความถี่
เพื่อศึกษาการ	การจัด	1. องค์การแบบเป็นทางการ	6
ดำเนินการงานการ	โครงสร้าง	2. องค์การแบบไม่เป็นทางการ	5
สร้าง	องค์กร		
ภาพลักษณ์ทาง			
เมืองของ			
สมาชิกสภา			
ผู้แทนราษฎร			

2. การดำเนินการด้านการจัดคนเข้าทำงาน

เป็นการสรรหาและคัดเลือกกำลังคน ในระดับแกนนำและระดับปฏิบัติการที่ใช้ในกระบวนการสร้างภาพลักษณ์ จากการศึกษาพบว่า การจัดคนเข้าทำงานแบ่งออกเป็นการจัดตามความรู้ความสามารถและกับผู้มีแนวคิดหรืออุดมการณ์เดียวกัน

ภาพที่ 4.12 การจัดคนเข้าทำงาน

ซึ่งอธิบายรายละเอียดได้ดังนี้

2.1 การจัดตามความรู้ความสามารถ

“มีทีมงาน 10 กว่าคนทำงานประจำแบ่งหน้าที่ไปตามความรับผิดชอบ” (นายวิฑูรย์ นามบุตร, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549) “อย่างคนที่เขาเป็นหัวหน้า เขาก็ต้องรู้ข้อมูลในหมู่บ้าน เป็นอย่างคีนะ” (นายเกรียง กัลป์ตินันท์, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

“เราต้องใช้งานคนให้ถูกระ ว่าคนนี้นักอะไร ทำอะไรได้” (นางสาวกัญญา ศิลปอาชา , สัมภาษณ์, 17 ธ.ค. 2549)

“ใครถนัดอะไรก็ให้เขาทำไอนั้น ซึ่งตรงนี้เราต้องรู้เองนะถึงจะใช้คนได้ถูก แล้วงานของเราจะได้ไม่มีปัญหา” (นายพินิจ จันทรสุรินทร์, สัมภาษณ์, 16 พ.ย. 2549)

“สมมติว่าเราจะทำด้วยกาแฟ ถ้าเราทำเองไม่ได้ เราก็ต้องเรียนรู้ว่าใครเป็นช่าง ในการหาคนที่มาเป็นคนที่เหมาะสำหรับทำด้วยกาแฟ สองเอาสารอะไรมาผสม สาม ช่างปั้น สี่ช่าง เเผา ก่อนเผาช่างเขียนลาย เขียนเสร็จสวยไหม เเผาแล้วไม่ให้แตกไหม แล้วก็นำมาวาง แล้วทุกคนฟัง พอใจไหม” (นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย. 2549)

2.2 การชักชวนผู้ที่มีแนวคิด อุดมการณ์เดียวกัน

“เขาชอบการเมืองอยู่แล้ว และเขาก็ชอบเราด้วย เขาศรัทธาเราด้วยเพราะว่า คำตอบแทนเราให้เขาได้ไม่มาก” (นายวิฑูรย์ นามบุตร, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

“คนที่ทำงานด้านนี้ส่วนมาก เขาจะชอบอยู่แล้ว การร่วมกันจึงไม่ใช่ปัญหา อะไร” (นายเกรียง กัลป์ตินันท์, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

“คนที่รักเราชอบเรา ต้องมีจิตใจกับเราก่อน ไม่อย่างนั้นจะไม่ทำงานให้ เรา” (นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย. 2549)

“ญาติพี่น้องก็มาช่วยกันหมด คนที่ชอบพอกันอยู่ก็มาช่วย คนพวกนี้เขา ชอบการเมืองเขาก็มาช่วยเรา” (นายพินิจ จันทรสุรินทร์, สัมภาษณ์, 16 พ.ย. 2549)

“อย่างเช่น อ.บ.ต. ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ซึ่งเขาเองเป็นนักการเมืองท้องถิ่น ก็ ช่วยเหลือกันอยู่” (นางพิมพ์า จันทรประสงค์, สัมภาษณ์, 7 ธ.ค. 2549)

ตารางที่ 4.9 แจกแจงความถี่การจัดคนทำงาน

วัตถุประสงค์	ประเด็น	คำสำคัญ Keyword	ความถี่
เพื่อศึกษา	การจัด	- คนที่มีความรู้ความสามารถ	5
กลยุทธ์การ	คนทำงาน	- คนที่รักใคร่ชอบพอกัน	6
ดำเนินงานการ			
สร้าง			
ภาพลักษณ์ของ			
สมาชิกสภาผู้			
แทนราษฎร			

3. การอำนวยการ

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้พบว่า การอำนวยการที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใช้ในกระบวนการสร้างภาพลักษณ์ของสมาชิกสภาผู้แทน จะเน้นความมีอิสระทั้งของผู้อำนวยการและเจ้าหน้าที่ทั่วไป การอำนวยการจะเอาใจใส่ในด้านจิตใจและความรู้สึกเป็นหลัก เพราะทีมงานที่มาทำงานนั้นเป็นคนที่รู้จักกัน ชอบพอกันอยู่เป็นการส่วนตัวอยู่แล้ว

3.1 ต้องเอาใจใส่ด้านจิตใจ เป็นต้นแบบที่ดี

“เจ้าหน้าที่ทั่วไปเขาชอบเราแล้วก็การเมืองอยู่แล้ว เวลาเราพูดคุยกับเขาก็ค่อนข้างง่ายนะ การจัดการบริหารอะไรมันก็ง่ายไปด้วย คือเราเป็นกันเองระหว่างทีมงานนะ” (นายพินิจ จันทรสุรินทร์, สัมภาษณ์, 16 พ.ย. 2549)

“เราเป็นคนควบคุม ทุกด้านทั้งทีมงาน การทำงานทุกอย่าง โดยใช้หลักธรรมะ ไม่ว่าจะเป็นหลักขันติธรรม หรือหลักเมตตาธรรม” (นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย. 2549)

“การทำงานเราไม่ต้องการให้มีการควบคุมที่เหมือนเป็นการจับผิด ทุกคนคุยกันได้หมด คุยกันแบบญาติพี่น้อง การควบคุมหรือการกำหนดตำแหน่งอะไร เราก็อำนาจเพื่อให้สามารถที่จะทำงานได้ดี มีอะไรผิดพลาดเราก็มารุณโทษกัน ไม่ตำหนิกัน” (นายเกรียง กัลป์ตินันท์, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

“เราเองต้องดูแลทุกๆ คน ตัวเราต้องเป็นต้นแบบที่ดี และใช้ความเข้าใจกันนะ” (นางสาวกัญญา ศิลปอาชา, สัมภาษณ์, 17 ธ.ค. 2549)

3.2 ผู้อำนวยการต้องมีอิสระ

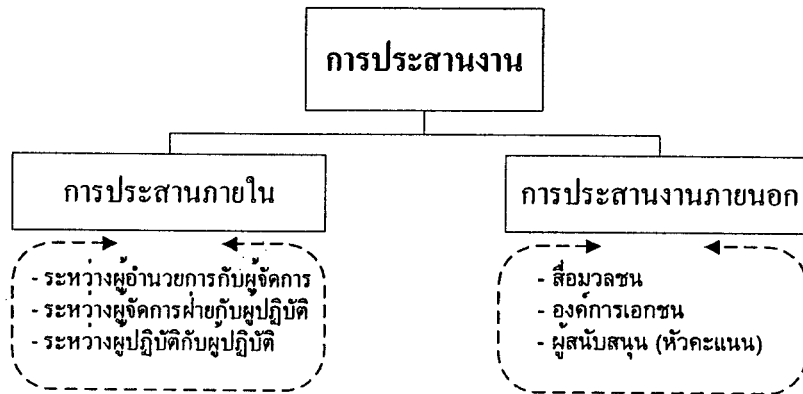
“มีผู้อำนวยการศูนย์ ก็ช่วยได้เยอะนะ เราปล่อยให้เขามีอิสระในการตัดสินใจเต็มที่” (นายวิฑูรย์ นามบุตร, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

ตารางที่ 4.10 แจกแจงความถี่การอำนวยการ

วัตถุประสงค์	ประเด็น	คำสำคัญ Keyword	ความถี่
เพื่อศึกษา	การอำนวยการ	- ต้องเอาใจใส่ด้านจิตใจ เป็นต้นแบบที่ดี	4
การดำเนินงาน		- ผู้อำนวยการต้องมีอิสระ	1
การสร้าง			
ภาพลักษณ์ของ			
สมาชิกสภาผู้			
แทนราษฎร			

4. การประสานงาน

จากการศึกษาในเรื่อง การประสานงานในการดำเนินงานเพื่อการสร้างภาพลักษณ์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สามารถจัดเข้ากลุ่มของการประสานงาน โดยแบ่งตามลักษณะการประสานงานคือ การประสานงานภายในและการประสานงานภายนอก

ภาพที่ 4.13 การประสานงานในกระบวนการสร้างภาพลักษณ์

ซึ่งอธิบายรายละเอียดได้ดังนี้

4.1 การประสานงานภายใน

เป็นการปฏิบัติงานตามปกติ ผู้บริหารหรือผู้จัดการจะต้องดำเนินการเองหรืออาจมอบให้ผู้รับผิดชอบดำเนินการแทนก็ได้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การเป็นสำคัญ จากการศึกษาพบว่า มีการประสานงานภายในองค์การ แบ่งงานเป็นฝ่ายๆ ซึ่งเป็นการประสานงานระหว่างผู้อำนวยการกับผู้จัดการฝ่าย ระหว่างผู้จัดการฝ่ายกับปฏิบัติ และระหว่างผู้ปฏิบัติกับผู้ปฏิบัติ แต่ละฝ่าย ดังเช่น

“การบริการชาวบ้านเป็นงานประจำ การพูดคุยกันภายในเราก็มีเป็นปกติ แต่เราก็จะมีการประชุมทุกๆ เดือน หากมีปัญหาอะไรก็ให้แก้ไข ใครตำหนิใครว่าก็ทำยังไง” (นายวิฑูรย์ นามบุตร, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

“กรรมการสาขาพรรค 11 คน ต้องประชุมทุกเดือน ส่วนการพูดคุยภายในพูดคุยกันได้ตลอดเวลาอยู่แล้ว ยิ่งสมัยนี้มีโทรศัพท์มือถือจะคุยกันเมื่อไรก็ได้” (นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย. 2549)

“ทุกๆ คนคุยกันได้หมด คุยกับผมได้โดยตรง แต่ก็จะมีเจ้าหน้าที่ประจำสำนักงานคอยช่วยอยู่ด้วยครับ” (นายเกรียง กัลป์ตินันท์, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

“มีเจ้าหน้าที่ประจำ ที่คอยเอาไว้ติดต่อประสานงาน 1 คนทั้งงานภายในและคนที่มาติดต่อภายนอก” (นายพินิจ จันทรสุรินทร์, สัมภาษณ์, 16 พ.ย. 2549)

“ก็ประสานงานกันได้โดยตรงเลยสำหรับทีมงาน เขาก็มีเบอร์เราอยู่สามารถติดต่อได้ตลอดเวลา” (นางสาวกัญญา ศิลปอาชา, สัมภาษณ์, 17 ธ.ค. 2549)

“การทำงานต้องคุยกันได้ง่ายๆ เราติดต่อกันได้ตลอด อย่างโทรศัพท์ไม่เคยปิดเลย เปิดตลอด 24 ชม. คนที่เราทำงานด้วยกัน โทรหากันได้ตลอด” (นางพิมพ์า จันทรประสงค์, สัมภาษณ์, 7 ธ.ค. 2549)

4.2 การประสานงานภายนอก

ภารกิจการประสานงานภายนอกมีมากมาย เช่น การประสานนโยบาย ประสานใจ ประสานแผน ประสานงานที่รับผิดชอบ ประสานคน และประสานทรัพยากร จากการศึกษาพบว่า มีการประสานงานภายนอกองค์การ ในระดับปฏิบัติการ ผู้จัดการฝ่ายต่างๆ มีหน้าที่ประสานงานบุคคลภายนอก ดังรายละเอียดต่อไปนี้

“เราต้องเป็นนักประสานเองในตัวเอง คือเราต้องเป็นหลักเลย อย่างเช่น ประชาชนขัดแย้งยังเคยออกไปนำเอาสองฝ่ายมาดื่มน้ำสาบานเพื่อระงับข้อพิพาทไม่ให้มีการฆ่าแกงเกิดขึ้นอีก ในระหว่างการณ์เดิมๆ อย่างนี้ก็เคยทำ”

“มีคณะกรรมการบริหารสาขาพรรค 11 คน ก็ตั้งกระจายไปตามตำบลต่าง ๆ นั่นคือตัวหลัก แล้วก็มีหัวคะแนนหลักอย่างน้อยหมู่บ้าน 5 คน ถึง 10 คน หัวคะแนนนี้จะสามารถประสานงานและสะท้อนความทุกข์ ความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนมายังผมได้” (นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย. 2549)

“เราต้องเป็นหลัก เช่น เราก็ไปประสานงานทำหน้าที่ประนีประนอมเป็นคนกลาง คอยไกล่เกลี่ยให้เขา”

“บางงานก็ให้ผู้อำนวยการศูนย์ดูแล บางงานทีมงานช่วยได้ก็ให้ทีมงานดูแล เรียกว่าทุกคนต้องเป็นคนที่มีใจบริการ” (นายวิฑูรย์ นามบุตร, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

“มีเจ้าหน้าที่ประจำ ที่คอยเอาไว้ติดต่อประสานงาน 1 คนทั้งงานภายในและคนที่มาติดต่อภายนอก” (นายพินิจ จันทรสุรินทร์, สัมภาษณ์, 16 พ.ย. 2549)

“ให้เจ้าหน้าที่เลขาส่วนตัว คอยประสานงานให้เขาจะรู้ว่าเรามีงานอะไรที่ไหน อย่างไร เขาก็จะคอยจัดการให้เรา” (นางสาวกัญญา ศิลปอาชา, สัมภาษณ์, 17 ธ.ค. 2549)

“ให้เจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ที่เรามีประจำอยู่ทุกวันคอยประสานงานให้” (นางพิมพ์า จันทรประสงค์, สัมภาษณ์, 7 ธ.ค. 2549)

“เจ้าหน้าที่ศูนย์ช่วยได้เยอะมากนะ เวลาที่เราไม่อยู่หรือว่าไม่ว่างนะ เขาเปรียบเสมือนตัวเราเวลาเราไม่อยู่” (นายเกรียง กัลป์ตินันท์, สัมภาษณ์, 27 พ.ย.2549)

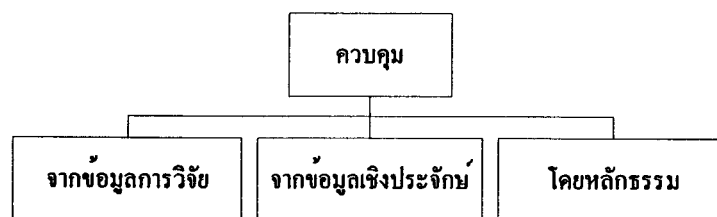
สรุป การประสานงานของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการดำเนินงานเพื่อสร้างภาพลักษณ์ นั้นสามารถแบ่งออกเป็น การประสานงานภายใน และการประสานงานภายนอก ซึ่งการประสานงานทั้งสองด้านนั้น มีความสำคัญทั้งคู่ ทำให้การประสานงานนั้นมีความสำคัญอย่างมากในการดำเนินงานของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ตารางที่ 4.11 แจกแจงความถี่การประสานงาน

วัตถุประสงค์	ประเด็น	คำสำคัญ Keyword	ความถี่
เพื่อศึกษา	การ	- การประสานงานภายใน	6
ดำเนินการ	ประสานงาน	- การประสานงานภายนอก	6
สร้างภาพลักษณ์			
ของสมาชิกสภา			
ผู้แทนราษฎร			

5. การควบคุม

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้พบว่า การควบคุมที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใช้ในกระบวนการสร้างภาพลักษณ์ ได้แก่ การควบคุมคุณภาพการทำงานของทีมงาน โดยใช้กระบวนการประเมินผลทางการวิจัย และการสังเกตเชิงประจักษ์ มาช่วยในการควบคุมการทำงาน

ภาพที่ 4.14 การควบคุมในกระบวนการสร้างภาพลักษณ์

ซึ่งอธิบายรายละเอียดได้ดังนี้

5.1 การควบคุมจากข้อมูลการวิจัย

เป็นการนำผลการวิจัยมาใช้ ควบคุมการทำงานเพื่อให้การทำงานสามารถดำเนินไปได้อย่างราบรื่น และประสบผลสำเร็จตามที่ต้องการ

“ทางพรรคเขาจะมีการทำโพลให้เรตลอด แล้วข้อมูลที่ทำออกมาจะทราบได้หมดเลยว่า มีปัญหาจุดไหน จุดไหนอ่อน จุดไหนแข็ง แล้วเราก็นำไปแก้ไขการทำงานของเร” (นางพิมพ์า จันทรประสงค์, สัมภาษณ์, 7 ธ.ค.2549)

“ใช้โพลของพรรค ทางพรรคเขาคอยทำให้อยู่ตลอด ยิ่งในช่วงเลือกตั้งนะทำเกือบทุกอาทิตย์” (นายเกรียง กัลป์ตินันท์, สัมภาษณ์, 27 พ.ย.2549)

“ผมเช็คของผมเองตลอดนะ ปี 1-2 ครั้งได้ ของพรรคเขาก็มีทำให้ด้วยนะคือเราไม่ประมาทถ้าเราทำเองมันจะแน่นอนกว่า” (นายพินิจ จันทรสุรินทร์, สัมภาษณ์, 16 พ.ย. 2549)

“มีทำนะไม่บ่อยมาก แต่ทำในนามพรรค ปีหนึ่ง 2 ครั้งได้นะ โดยเราจะประเมินในภาพรวมของพรรคซึ่งในโพลก็จะมีชื่อเรอยู่ด้วย” (นางสาวกัญญา ศิลปอาชา, สัมภาษณ์, 17 ธ.ค. 2549)

5.2 การควบคุมจากข้อมูลเชิงประจักษ์

เป็นการนำสิ่งที่พบเห็น จากการทำงานแล้วมีข้อผิดพลาด มาปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้สามารถทำงานได้ดียิ่งขึ้น

“รู้ได้ เพราะคนเหล่านั้นก็จะบอกเราว่าประชาชนบ่น ประชาชนพึงพอใจ ไม่ต้องประเมินเป็นหลักการ ทางวิชาการ เพียงแต่สอบถามก็รู้” (นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย. 2549)

“หากมีปัญหาอะไรก็ให้แก้ไข ใครตำหนิใครว่าก็ทำยังไง เป็นสิ่งที่เราพบเห็น เราก็นำมันมาปรับปรุงให้ดีขึ้น” (นายวิฑูรย์ นามบุตร, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

“อีกอย่างเวลาเราไปพบชาวบ้าน เรารู้สึกว่าเขารู้สึกอย่างไรกับเรา” (นายเกรียง กัลป์ตินันท์, สัมภาษณ์, 27 พ.ย.2549)

“เราลงพื้นที่พบชาวบ้าน อารมณ์และอาการเขา ก็บอกอะไรเราบางอย่างได้นะ” (นางสาวกัญญา ศิลปอาชา, สัมภาษณ์, 17 ธ.ค. 2549)

“ไปไหนมาไหน เราดูอาการเขาออกนะ ก็พอจะรู้ได้พอสมควรนะ” (นางพิมพ์า จันทรประสงค์, สัมภาษณ์, 7 ธ.ค.2549)

5.3 การควบคุมโดยหลักธรรม

“และใช้หลักธรรมะ ไม่ว่าจะเป็นหลักจันติธรรม หรือหลักเมตตาธรรมในการช่วยควบคุมการทำงาน” (นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย.2549)

ตารางที่ 4.12 แจกแจงความถี่การควบคุม

วัตถุประสงค์	ประเด็น	คำสำคัญ Keyword	ความถี่
เพื่อศึกษาการ	การควบคุม	- การควบคุมจากข้อมูลการวิจัย	4
ดำเนินงานการ		- การควบคุมจากข้อมูลเชิงประจักษ์	5
สร้างภาพลักษณ์		- การควบคุมโดยหลักธรรม	1
ทางเมืองของ			
สมาชิกสภา			
ผู้แทนราษฎร			

6. เทคโนโลยี

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้พบว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้นำเทคโนโลยีมาใช้ในการกระบวนการสร้างภาพลักษณ์ ในส่วนของการจัดเก็บข้อมูล เพื่อช่วยในการบริหารทีมงาน การเก็บข้อมูลการช่วยเหลือประชาชน การเก็บสถิติต่างๆ ภายในของตนเอง

“ทางพรรคเขาจะมีข้อมูลพวกนี้ให้เรา พอถึงเวลาจะใช้ก็สามารถที่จะขอมาได้เลย”
(นางพิมพ์ จันทร์ประสงค์, สัมภาษณ์, 7 ธ.ค.2549)

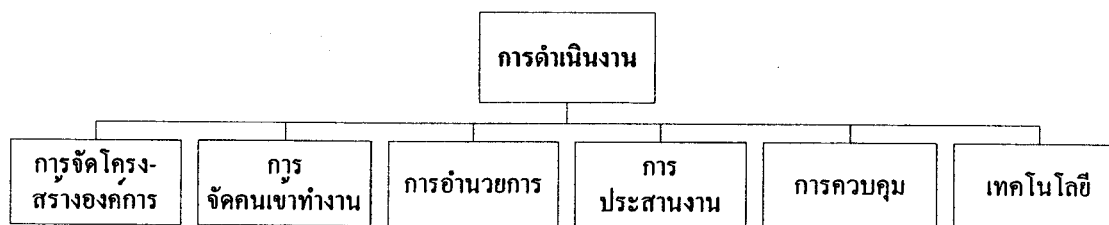
“ก็นำมาเก็บข้อมูลทีมงาน ข้อมูลการทำงานอะไรต่างๆ พวกนี้ มันทำให้เราสามารถตรวจสอบอะไรย้อนหลังได้ง่ายขึ้น” (นายวิฑูรย์ นามบุตร, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

“ก็มีเก็บไว้เองส่วนหนึ่ง อีกส่วนหนึ่งทางพรรคเขาก็จะมีให้”
(นายเกรียง กัลป์ตินันท์, สัมภาษณ์, 27 พ.ย.2549)

“ทางพรรคมีบริการ Call Center สำหรับให้ข้อมูลต่างๆ แก่ ส.ส. โดยเฉพาะเลขนะ”
(นายพินิจ จันทรสุรินทร์, สัมภาษณ์, 16 พ.ย. 2549)

“จะมีเก็บไว้ที่พรรคทั้งหมดเลย ข้อมูลทุกอย่าง เพราะตัวเองจะต้องทำงานที่ดูภาพรวมของพรรคอยู่ด้วย” (นางสาวกัญญา ศิลปอาษา , สัมภาษณ์, 17 ธ.ค. 2549)

สรุป การดำเนินงานการสร้างภาพลักษณ์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

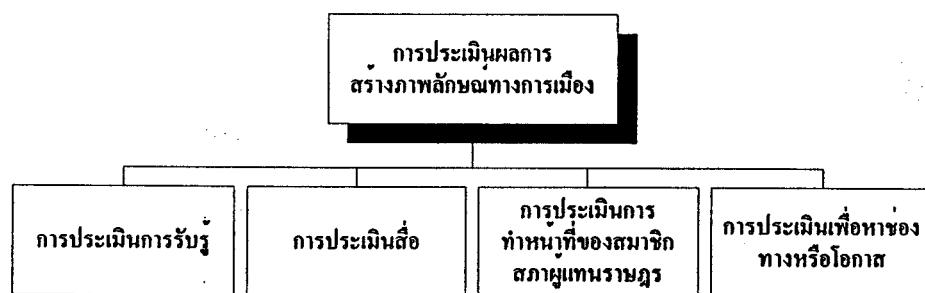

ภาพที่ 4.15 การดำเนินงานการสร้างภาพลักษณ์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

1. การจัดโครงสร้างองค์กร พบว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีการจัดโครงสร้างองค์กร แบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ แบบเป็นทางการจะจัดเพียงแค่ 2 ระดับ แบบไม่เป็นทางการมีการจัดโครงสร้างในลักษณะที่เป็นเครือข่ายเชื่อมต่อกันไป
2. การจัดคนเข้าทำงาน พบว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีการจัดคนเข้าทำงาน โดยแบ่งออกเป็นการจัดตามความรู้ความสามารถ และการจัดตามผู้ที่มีแนวคิดหรืออุดมการณ์เดียวกัน
3. การอำนวยความสะดวก พบว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะเน้นถึงการเอาใจใส่ด้านจิตใจเป็นต้นแบบที่ดี การทำงานเป็นทีม และต้องมีอิสระในการตัดสินใจ
4. การประสานงาน พบว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้มีการแบ่งการประสานงานทั้งภายในและภายนอกองค์กร เพื่อให้การทำงานผ่านไปโดยไม่มีอุปสรรคและเป็นการสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างตัวสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับประชาชนในภาพรวมได้
5. การควบคุม พบว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้แบ่งการควบคุมออกเป็น การควบคุมจากข้อมูลการวิจัย การควบคุมจากข้อมูลเชิงประจักษ์ และการควบคุมโดยหลักธรรม โดยเน้นถึงคุณภาพของการทำงานของทีมงานเป็นหลัก
6. เทคโนโลยี พบว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้นำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการข้อมูลต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานทางการเมืองต่อไป

ตอนที่ 4 การประเมินผลการสร้างภาพลักษณ์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

จากการศึกษาการประเมินผล เป็นการการติดตามเพื่อแก้ไข แนะนำข้อบกพร่องต่างๆ ที่ได้พบ ช่วยให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น วิธีการประเมินผลที่ใช้ในกระบวนการสื่อสารเพื่อการสร้างภาพลักษณ์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพบว่า มีการประเมินผลการรับรู้ การประเมินสื่อ การประเมินการทำหน้าที่ในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และการประเมินเพื่อหาช่องทางหรือโอกาส

ภาพที่ 4.16 การติดตามประเมินผล

ซึ่งอธิบายรายละเอียดได้ดังนี้

1. การประเมินการรับรู้

“นึกถึงความเป็นนักกฎหมาย เรียกผมว่าอัยการมาจนถึงเดี๋ยวนี้เพราะคำว่าอัยการของผมเป็นเรื่องที่ผมได้สร้างความประทับใจให้กับคนเยอะในเรื่องของการให้ความช่วยเหลือเขา” (นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย.2549)

“ตอนนี้เธอ เขาจะมองว่าเป็นคนที่มีผลงานเรื่องน้ำไหล ไฟสว่าง ถนนหนทาง เรื่องว่าความแต่ก็ไม่ลืมเพราะเราก็มีทีมทนายคอยช่วยเหลืออยู่ ไม่รับเงิน รับแต่ค่าธรรมเนียม เริ่มต้นยังใจทุกวันนี้ก็ยังเป็นอย่างนั้นอยู่” (นายวิฑูรย์ นามบุตร, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

“เรื่องน้ำไหล ไฟสว่าง ถนนทางดี งานประเภทนี้ทำแล้วอยู่ได้นาน มันสัมผัสได้ ชาวบ้านเขาก็พอใจ” (นายเกรียง กัลป์ตินันท์, สัมภาษณ์, 27 พ.ย.2549)

“นโยบายของพรรคเราคือนะ ชาวบ้านพูดเป็นเสียงเดียวกันหมด” (นางพิมพ์า จันทรประสงค์, สัมภาษณ์, 7 ธ.ค.2549)

“ทั้งผลงานตนเองและนโยบายพรรคมันเป็นตัวชี้วัดถึงผลงานและการทำหน้าที่ของเราได้อย่างดีนะ ชาวบ้านเขารู้ว่าเราอยู่พรรคไทยรักไทย ชาวบ้านเขาก็จะเข้ามาออก มาหอมแก้มเอาของมาให้บ้าง” (นายพินิจ จันทรสุรินทร์, สัมภาษณ์, 16 พ.ย. 2549)

2. การประเมินสื่อ

“ผมเช็คของผมเองตลอดนะ ปี 1-2 ครั้งได้ ของพรรคเขาก็มีทำให้ด้วยนะคือเราไม่ประมาทถ้าเราทำเองมันจะแน่นอนกว่า เช็คแล้วเอามาปรับการทำงาน ทีมงาน หัวคะแนนของเราให้ทำงานดีขึ้น หัวคะแนนไม่หันไปสนับสนุนคนอื่น” (นายพินิจ จันทรสุรินทร์, สัมภาษณ์, 16 พ.ย. 2549)

“ทีมงานเราก็ต้องประเมินนะ เราก็มารู้กันในที่ประชุมให้แก้ไข นี่คือการบริการ” (นายวิฑูรย์ นามบุตร, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

“ส่วนเราก็สอบถามจากคนใกล้ชิดเอาบ้าง ก็สอบถามเขาเรื่อยๆ เป็นช่วงๆ นะ ถ้าทีมงานหรือหัวคะแนนคนไหนทำอะไรไม่ดีไว้เขาก็จะมาฟ้องนะ” (นายเกรียง กัลป์ตินันท์, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

“ประเมินจากเวลาเราเดินเข้าไปในสังคมประชาชนเข้ามาจับ ไม่จับมือมาแสดงความยินดี หรือแสดงสีหน้ารังเกียจ ซึ่งเราสัมผัสอยู่ตลอดเวลา” (นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย. 2549)

3. การประเมินการทำหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

“ผมได้เป็นประธานคณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน เข้าไปแก้ไข ปัญหาที่เกี่ยวกับชาวสวนยาง จนต้องจ่ายค่าชดเชยความเสียหายให้ชาวสวนยาง” (นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย. 2549)

“ต้องอยู่ในตำแหน่งนี้แหละมันถึงจะทำอะไรให้กับชาวบ้านได้ อยู่ในตำแหน่งดีกว่ามันเห็นเป็นรูปธรรม แต่ก่อนเขาวิ่งถนนขับมอเตอร์ไซด์ ถนนเขาเป็นลูกรังเขาลำบาก เราก็ลาดยางให้มันมองเห็นเป็นรูปธรรม” (นายวิฑูรย์ นามบุตร, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

“มีทำนะไม่บ่อยมาก แต่ทำในนามพรรคแค่ปีหนึ่ง 2 ครั้งได้นะ โดยเราจะประเมินในภาพรวมของพรรคซึ่งในโพลก็จะมีชื่อเราอยู่ด้วย ก็จะได้รู้ว่าเราทำงานยังเป็นที่พอใจเขาอยู่ไหม เวลาทำมาก็อยู่ในระดับกลางๆ นะ” (นางสาวกัญญา ศิลปอาษา, สัมภาษณ์, 17 ธ.ค. 2549)

“เรื่องน้ำไหล ไฟสว่าง ถนนทางดี งานประเพณีนี้ทำแล้วอยู่ได้นาน มันสัมผัสได้ ชาวบ้านเขาก็พอใจ” (นายเกรียง กัลป์ตินันท์, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

“นอกจากงานบริการสวัสดิการเช่น พนยาภัณฑ์ จี๊ดวักชินหมา แมว อะไรพวกนี้ ผลงานพรรคก็เป็นตัวช่วยได้มาก ชาวบ้านเขาก็ชอบเราเพราะนโยบายของพรรคเรานี้ละ” (นางพิมพ์ จันทร์ประสงค์, สัมภาษณ์, 7 ธ.ค.2549)

“ทั้งผลงานตนเองและนโยบายพรรคมันเป็นตัวชี้วัดถึงผลงานและการทำหน้าที่ของเราได้อย่างดีนะ ชาวบ้าน เขารู้ว่าเราอยู่พรรคไทยรักไทย ชาวบ้านเขาก็จะเข้ามาออก มาหอมแก้มเอาของมาให้บ้าง” (นายพินิจ จันทรสุรินทร์, สัมภาษณ์, 16 พ.ย. 2549)

4. การประเมินเพื่อหาช่องทางหรือโอกาส

“เราไม่ได้ประเมินอะไรมาหรอก เพราะทางพรรคเขาทำให้อยู่ตลอด เสร็จแล้วก็แจ่มผลให้เรา เราก็จะรู้ว่าที่ผ่านมาเราทำงานแล้วเป็นอย่างไร ก็เอามาปรับกันเพื่อหาทางในการทำงานให้ดียิ่งๆ เราก็จะได้รู้ตัวเราว่าจะปรับปรุงกันยังไง” (นางพิมพ์ จันทร์ประสงค์, สัมภาษณ์, 7 ธ.ค.2549)

“มันเห็นเป็นรูปธรรม แต่ก่อนเขาวิ่งถนนขับมอเตอร์ไซด์ ถนนเขาเป็นลูกรังเขาลำบาก เราก็ลาดยางให้มันมองเห็นเป็นรูปธรรม เราก็เอาสิ่งเหล่านี้มาดอกย้ำเพิ่มเข้าไป” (นายพินิจ จันทรสุรินทร์, สัมภาษณ์, 16 พ.ย. 2549)

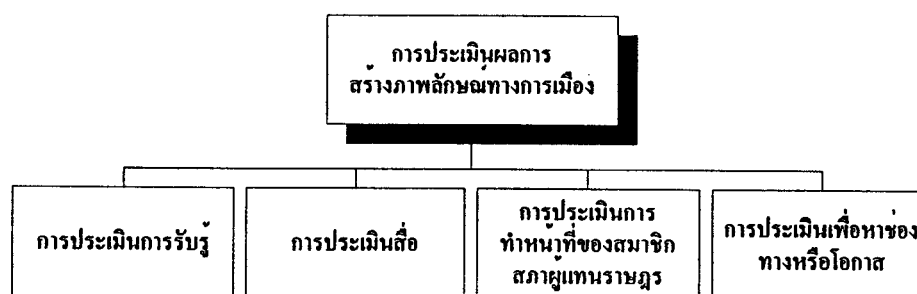
“เรื่องน้ำไหล ไฟสว่าง ถนนทางดี งานประเภทนี้ทำแล้วอยู่ได้นาน มันสัมผัสได้ โหนจะผลงานของพรรคอีก เราก็ประชาสัมพันธ์เพิ่มเข้าไป ประชาชนเขาก็จะชอบเรามากขึ้น” (นายเกรียง กัลป์ตินันท์, สัมภาษณ์, 27 พ.ย.2549)

“งานที่เราทำอยู่นี้ละ มันจะเป็นตัวที่บ่งบอกถึงตัวของเราได้เป็นอย่างดี ประชาชนเขาดูกันที่ผลงาน ยิ่งประชาชนในกรุงเทพฯด้วยละก็ ถ้าจะทำอะไรฉาบฉวยทำได้ยากนะ แล้วเราก็นำงานของเรามาปรับปรุงให้ดีขึ้น ถ้างานเราดีจริงๆ สามารถทำได้ตลอดไปก็ส่งผลดีต่อเราอีกทางหนึ่งด้วยนะ” (นางสาวกัญญา ศิลปอาษา, สัมภาษณ์, 17 ธ.ค. 2549)

“ผลงานทำมาคืออยู่แล้ว ชาวบ้านเขาก็รับรู้อยู่แล้ว เราก็ทำต่อเนื่องไป และก็ใช้งานเก่าเป็นพื้นฐานในการที่จะช่วยประชาชนต่อไป หรือการคิดโครงการใหม่ๆ ต่อไป” (นายถาวร เสนเนียม, สัมภาษณ์, 21 พ.ย.2549)

ถ้าเราไม่มีแผนคนแต่ก็ไม่ใช่ว่าเราไปช่วยว่าความทำดี ปรึกษากฎหมายให้กับคน แผนคน อาจจะมีคนให้เราดูแลสัก 100 คนเอง มันก็ดังไปเอง ลือกันไปเอง พอถึงตอนนั้นชาวบ้านเขาก็จะรู้สึกว่าเขาอย่างเรา ถ้าเขามีปัญหาเขาฟังได้ ถ้าเราให้ความอบอุ่นกับเขาได้ ซึ่งจริงๆ แล้วก็ไม่ได้ทำกับคนมากมายนะแต่มันเป็นเรื่องของกระแสของความนิยมพูดกันต่อๆ กัน ไม่ได้ไปกำหนดหรือสร้างเอง (นายวิฑูรย์ นามบุตร, สัมภาษณ์, 27 พ.ย. 2549)

สรุป การประเมินผลการสร้างภาพลักษณ์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ภาพที่ 4.17 การประเมินผลการสร้างภาพลักษณ์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

มีการประเมินผลทั้งในส่วนของการรับรู้ ประเมินผลสื่อ ประเมินผลการทำหน้าที่ในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และการประเมินเพื่อหาช่องทางหรือโอกาส จะเน้น การประเมินผลเป็นช่วงๆ ตลอดระยะเวลาที่ทำงานการเมือง และใช้การประเมินผลเชิงประจักษ์กับการประเมินผลแบบวิจัยควบคู่กันไป ผู้ประเมินจะอาศัยข้อมูลจากการพบปะพูดคุยกับชาวบ้านถึงผลงานที่ผ่านมาทั้งของตนเองและของพรรคที่สังกัดอยู่ว่าชาวบ้านรับรู้ถึงผลงานต่างๆ หรือไม่ และนำผลงานต่างๆ ที่ได้ทำมานำไปสู่การประเมินเพื่อหาหนทางที่จะสร้างผลงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อส่งผลต่อภาพลักษณ์ต่อไป ทั้งยังต้องประเมินสื่อที่เป็นสื่อระหว่างบุคคลอยู่อย่างต่อเนื่องเพื่อไม่ให้ไปสนับสนุนบุคคลอื่นๆ อีกด้วย

ตารางที่ 4.13 แจกแจงความถี่การกำหนดวิธีการติดตามประเมินผล

วัตถุประสงค์	ประเด็น	คำสำคัญ Keyword	ความถี่
เพื่อศึกษาการ	การกำหนด	- การประเมินการรับรู้	5
ประเมินผลการ	วิธีการติดตาม	- การประเมินสื่อ	4
สร้าง	ประเมินผล	- การประเมินการทำหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	6
ภาพลักษณ์ทาง			
การเมืองของ		- การประเมินเพื่อหาช่องทางหรือโอกาส	6
สมาชิกสภาผู้			
แทนราษฎร			

ตอนที่ 5 สรุปประเด็นที่ได้จากการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

กระบวนการสื่อสารเพื่อการสร้างภาพลักษณ์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สามารถสรุปออกเป็นประเด็นต่างๆ ที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง นำเสนอในรูปแบบตารางสรุปตามประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.14 สรุปการประเมินสถานการณ์ของบุคคลและสภาวการณ์ที่เกี่ยวข้อง

ประเด็น สัมภาษณ์	ความเห็นสอดคล้อง	ความเห็นต่างกัน	สอดคล้องแนวคิด ทฤษฎี	สอดคล้อง วัตถุประสงค์
จุดแข็งของ ตนเอง	- นโยบายที่พรรคสังกัดโดดเด่น ผลงานเป็นรูปธรรม	- คนท้องถิ่น - เพื่อนฝูงมาก - หัวหน้าพรรคโดดเด่น - ทำงานเพื่อสังคม - ประนีประนอม - สังกัดพรรคการเมือง เก่าแก่มีอุดมการณ์	การวิเคราะห์ประเมิน สถานการณ์ของ องค์การและสภาวการณ์ ที่เกี่ยวข้อง (SWOT) วิรัช ลภีรัต นกุล (2538: 243)	วัตถุประสงค์ ข้อที่ 1 เพื่อ ศึกษาการวาง แผนการ สร้าง ภาพลักษณ์ ของ
จุดแข็งของ คู่ต่อสู้	- มีทุนมากพรรคสนับสนุน	- พுகอภิปราชเก่ง - นโยบายประชานิยม - สมาชิกยึดมั่นพรรค - สมาชิกมีจำนวนมาก		สมาชิกสภาผู้ แทนราษฎร
จุดอ่อนตนเอง		- มีทุนสนับสนุนน้อย		
จุดอ่อนของ คู่ต่อสู้		- นโยบายไม่ดี - ไม่มีความเป็นอิสระ		
อุปสรรค		- การใช้อำนาจรัฐที่ไม่ เป็นธรรม - ปัญหาด้านเศรษฐกิจ สินค้าเกษตรตกต่ำ		
โอกาส		- อยู่ในฝ่ายบริหาร - งานบุญประเพณี กิจกรรมทางสังคม - ข่าวสารจากคน ใกล้ชิด - สถานการณ์บ้านเมือง		

ตารางที่ 4.15 สรุปการกำหนดวัตถุประสงค์

ประเด็น สัมพันธ	ความเห็นสอดคล้อง	ความเห็นต่างกัน	สอดคล้องแนวคิด ทฤษฎี	สอดคล้อง วัตถุประสงค์
วัตถุประสงค์ที่ เน้นถึง ผลกระทบ	- ให้ข่าวสาร สอดคล้อง 3 คน - เปลี่ยนทัศนคติ สอดคล้อง 4 คน - เปลี่ยนพฤติกรรม สอดคล้อง 4 คน		วัตถุประสงค์สำหรับการวางแผนเป็นการเตรียมการเพื่อเป็นแนวทางในการควบคุมการทำงานให้มีประสิทธิภาพและเตรียมวิธีการเผชิญปัญหาอุปสรรคที่อาจจะเกิดขึ้นอย่างกะทันหัน ตลอดจนเพื่อใช้เป็นหลักหรือแนวทางในการปฏิบัติงาน (จิตรารักษ์ สุทธิวรเศรษฐ์, 2534: 32-33)	<u>วัตถุประสงค์</u> <u>ข้อที่ 1</u> เพื่อ ศึกษาการวางแผนการ สร้าง ภาพลักษณ์ ของ สมาชิกสภาผู้ แทนราษฎร

ตารางที่ 4.16 สรุปการวางแผนกลุ่มเป้าหมาย

ประเด็น สัมพันธ	ความเห็นสอดคล้อง	ความเห็นต่างกัน	สอดคล้องแนวคิด ทฤษฎี	สอดคล้อง วัตถุประสงค์
กลุ่ม เป้าหมาย ตามลักษณะ วิชาชีพ	- กลุ่มอาชีพต่างๆ มีความเห็น สอดคล้อง 4 คน - กลุ่มอาสาสมัคร มีความเห็น สอดคล้อง 5 คน - กลุ่มราชการต่างๆ มีความเห็น สอดคล้อง 3 คน - กลุ่มนิสิตนักศึกษา นักเรียน มี ความเห็นสอดคล้อง 2 คน	- กลุ่มองค์กรเอกชน - กลุ่มธุรกิจเอกชน	- กระบวนการสื่อสาร พื้นฐานของเบอร์โล Berlo (1960:40-71) - แนวคิดสื่อสาร การเมือง - การกำหนดผู้รับสาร ในการวางแผนสร้าง ภาพลักษณ์ทางการเมือง วิช ฤทธิรงค์ (2538: 243)	<u>วัตถุประสงค์</u> <u>ข้อที่ 1</u> เพื่อ ศึกษาการวาง แผนการ สร้าง ภาพลักษณ์ ของ สมาชิกสภาผู้ แทนราษฎร
กลุ่ม เป้าหมาย ตามพื้นที่	- กลุ่มเป้าหมายในเขตชุมชน เมือง สอดคล้อง 3 คน - กลุ่มเป้าหมายในเขตชนบท สอดคล้อง 5 คน			
กลุ่ม เป้าหมายที่ เป็นผู้นำ	- ผู้นำความคิด สอดคล้อง 3 คน - ผู้นำทางสังคม สอดคล้อง 4 คน - ผู้นำทางการสนับสนุน สอดคล้อง 3 คน			

ตารางที่ 4.17 สรุปการวางแผนกำหนดสาร

ประเด็น สัมพันธ	ความเห็นสอดคล้อง	ความเห็นต่างกัน	สอดคล้องแนวคิด ทฤษฎี	สอดคล้อง วัตถุประสงค์
ประวัติ ส่วนตัว	- เคยเป็นนักการเมืองท้องถิ่น สอดคล้อง 2 คน	- เด็กวัด - ลูกชวานาครอบครัว ยากจน	- กระบวนการสื่อสาร พื้นฐานของเบอร์โล	วัตถุประสงค์ ข้อที่ 1 เพื่อ
ผลงาน	- ครอบครัวนักการเมือง สอดคล้อง 2 คน <u>ผลงานส่วนตัว</u> - สาธารณูปโภคพื้นฐาน สอดคล้อง 4 คน - สังคม สอดคล้อง 6 คน - ด้านการศึกษา สอดคล้อง 2 คน <u>ผลงานของพรรค</u> - เศรษฐกิจ สอดคล้อง 4 คน - การศึกษา สอดคล้อง 3 คน -สวัสดิการและ สาธารณสุข สอดคล้อง 4 คน	- ข้าราชการเก่า - ศึกษาสูงจน ทักษะ ศึกษา - ด้านเศรษฐกิจ <u>ผลงานของพรรค</u> - ด้านการเมือง	- แนวคิดสื่อสาร การเมือง - โบลคิง (Boulding, 1975) องค์ประกอบ ของภาพลักษณ์ 4 ส่วน องค์ประกอบเชิงการ รับรู้, องค์ประกอบเชิง เรียนรู้, องค์ประกอบเชิง ความรู้สึกร, องค์ประกอบเชิงการ กระทำ	ศึกษาการวาง แผนการ สร้าง ภาพลักษณ์ ของ สมาชิกสภาผู้ แทนราษฎร
วิถีชีวิต	- การดำเนินงานกิจกรรมต่างๆ ตามวิถีชีวิต ชาวบ้าน สอดคล้อง 5 คน			
คุณลักษณะ ส่วนตัว	- โกถัดติดดิน สอดคล้อง 3 คน - มีใจรับบริการ สอดคล้อง 4 คน - เป็นที่พึ่งให้คนอื่นได้ สอดคล้อง 6 คน - ขยันหมั่นเพียร สอดคล้อง 4 คน - สนใจใฝ่ศึกษา สอดคล้อง 2 คน - มีความอดทนและอย่าโกรธ สอดคล้อง 2 คน - ทุ่มเทเสียสละ สอดคล้อง 4 คน	- รักษาจริยธรรม รักษา ศีล - ตรงไปตรงมา		

ตารางที่ 4.18 สรุปการวางแผนกำหนดสื่อ

ประเด็น สัมภาษณ์	ความเห็นสอดคล้อง	ความเห็นต่างกัน	สอดคล้องแนวคิด ทฤษฎี	สอดคล้องวัตถุประสงค์
สื่อระหว่าง บุคคล	- ทีมงาน สอดคล้อง 6 คน - หัวคะแนน สอดคล้อง 5 คน - การพูดและปราศรัยต่อ สาธารณะชน สอดคล้อง 3 คน - การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ สอดคล้อง 5 คน - การพบปะรับฟังปัญหาของ ประชาชน สอดคล้อง 4 คน		- กระบวนการสื่อสาร พื้นฐานของเบอร์โล Berlo (1960:40-71) - แนวคิดสื่อสาร การเมือง - การกำหนดสื่อและ กิจกรรมในการวางแผน สร้างภาพลักษณ์ทาง การเมือง วิรัช ลภีรัต นกุล (2538: 243)	<u>วัตถุประสงค์ข้อที่ 1</u> เพื่อศึกษาการวาง แผนการสร้าง ภาพลักษณ์ของ สมาชิกสภาผู้แทน ราษฎร
สื่อเฉพาะ กิจ	- ป้ายผ้า และ คัดเอาท์สอดคล้อง 4 คน - รถแห่กระจายเสียงสอดคล้อง 2 คน	- แกล้งข่าว		
สื่อมวลชน	- หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นและ ระดับประเทศ สอดคล้อง 4 คน - วิทยุกระจายเสียงท้องถิ่นและ หลัก สอดคล้อง 4 คน			

ตารางที่ 4.19 การวางแผนงบประมาณ

ประเด็น สัมภาษณ์	ความเห็นสอดคล้อง	ความเห็นต่างกัน	สอดคล้องแนวคิด ทฤษฎี	สอดคล้องวัตถุประสงค์
การกำหนด งบประมาณ	- งบประมาณ สอดคล้อง 5 คน - งบฉุกเฉิน สอดคล้อง 4 คน		- การกำหนด งบประมาณในการ วางแผนสร้าง ภาพลักษณ์ทางการเมือง วิรัช ลภีรัตนกุล (2538: 243)	<u>วัตถุประสงค์ข้อที่ 1</u> เพื่อศึกษาการวาง แผนการสร้าง ภาพลักษณ์ของ สมาชิกสภาผู้แทน ราษฎร

ตารางที่ 4.20 การวางแผนดำเนินงาน

ประเด็น สัมพันธ	ความเห็นสอดคล้อง	ความเห็นต่างกัน	สอดคล้องแนวคิด ทฤษฎี	สอดคล้อง วัตถุประสงค์
โครงสร้าง องค์กร	- องค์กรแบบเป็นทางการ สอดคล้อง 6 คน - องค์กรแบบไม่เป็นทางการ สอดคล้อง 5 คน		องค์กรแบบเป็น ทางการ (Formal organization) และ องค์กรแบบไม่เป็น ทางการ (Informal organization) มัลลิกา คันสอน, 2544: 114- 115; สมพร เพ็ญจันทร์, 2547: 139-140	วัตถุประสงค์ ข้อที่ 2 เพื่อ ศึกษาการ ดำเนินงาน การสร้าง ภาพลักษณ์ ทางเมืองของ สมาชิกสภา ผู้แทนราษฎร
การจัด คนทำงาน	- ตามความรู้ความสามารถ สอดคล้อง 5 คน - ผู้ที่มีแนวคิดอุดมการณ์ ร่วมกัน สอดคล้อง 5 คน		พะยอม วงศ์สารศรี (2534: 153) กล่าวว่า การบริหารงานบุคคล หมายถึง กระบวนการที่ ผู้บริหารใช้ศิลปะและ กลยุทธ์ต่าง ๆ พิจารณา บุคคลที่อยู่ในสังคม เพื่อดำเนินการพิจารณา สรรหาคัดเลือกและ บรรจุบุคคล ที่มี คุณสมบัติเหมาะสมเข้า มาอยู่ในองค์กร	
การ อำนวยความสะดวก	- ต้องให้ความสำคัญด้านจิตใจ	- ต้องมีความเป็นอิสระ	Argyris (1957: 67-68) กล่าวว่า การอำนวยความสะดวก ที่เชื่อมโยงเกี่ยวข้องกับ ขวัญกำลังใจ การเพิ่ม ผลผลิตและความพึง พอใจในงานของผู้ ปฏิบัติ	

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

ประเด็น สัมพันธ	ความเห็นสอดคล้อง	ความเห็นต่างกัน	สอดคล้องแนวคิด ทฤษฎี	สอดคล้อง วัตถุประสงค์
การ ประสาน งาน	- ประสานงานภายในสอดคล้อง 6 คน - ประสานงานภายนอก สอดคล้อง 6 คน		สมคิด บางโม (2538: 178) กล่าวว่า การ ประสานงาน (Coordination) หมายถึง การจัดระเบียบการ ทำงานและการ ติดต่อกัน เพื่อให้งาน และเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆ ร่วมมือปฏิบัติงานเป็น น้ำหนึ่งใจเดียว	<u>วัตถุประสงค์</u> <u>ข้อที่ 2</u> เพื่อ ศึกษาการ ดำเนินงาน การสร้าง ภาพลักษณ์ ทางเมืองของ สมาชิกสภา ผู้แทนราษฎร
การควบคุม	- การควบคุมจากข้อมูลการวิจัย สอดคล้อง 4 คน - การควบคุมจากข้อมูลเชิง ประจักษ์ สอดคล้อง 5 คน	- การควบคุมโดย หลักกรรม	กาญจนา ศรีพงษ์ (2540: 4) ได้ให้ความหมายของ การควบคุม (Controlling) หมายถึง กระบวนการหา เครื่องบ่งชี้หรือวิธีการ ต่างๆ เพื่อเปรียบเทียบ ผลการปฏิบัติงานจริง กับแผนงานที่กำหนดไว้ ว่าเป็นไปตามเป้าหมาย หรือไม่	
เทคโนโลยี	-เทคโนโลยีช่วยจัดการด้านสถิติ และข้อมูลประชาชน สอดคล้อง 5 คน		ธรรมบุญ โรจนะบุรา นนท์ (2531: 170) กล่าวว่า เทคโนโลยี คือ ความรู้วิชาการรวมกับ ความรู้วิธีการ และความ ชำนาญที่สามารถนำไป ปฏิบัติการกิจให้มี ประสิทธิภาพสูง	

ตารางที่ 4.21 การประเมินผล

ประเด็น สัมพันธ	ความเห็นสอดคล้อง	ความเห็นต่างกัน	สอดคล้องแนวคิด ทฤษฎี	สอดคล้อง วัตถุประสงค์
การ ประเมินผล	- การประเมินการรับรู้ สอดคล้อง 5 คน - การประเมินสื่อ สอดคล้อง 4 คน - การประเมินการทำหน้าที่ของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สอดคล้อง 6 คน - การประเมินเพื่อหาช่องทาง หรือโอกาส สอดคล้อง คน		กระบวนการที่มุ่ง แสวงหาคำตอบจาก คำถามที่ว่า นโยบาย แผนงาน โครงการ บรรลุวัตถุประสงค์ตาม ที่ตั้งไว้ตั้งแต่ต้นหรือไม่ ระดับใดประจักษ์ เปี่ยม สมบูรณ์ (2529)	วัตถุประสงค์ ข้อที่ 3 เพื่อ ศึกษาการ ประเมินผล การสร้าง ภาพลักษณ์ ทางการเมือง ของ สมาชิกสภาผู้ แทนราษฎร